NEAR EAST UNIVERSITY
LIBRARY
1988 - LEFKOŞA

YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ

FEN-EDEBİYAT FAKÜLTESİ

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

DALGIÇLAR
RESİMLİ ROMAN
ALİ HAYDAR EMİR

TEZ ÇALIŞMASI

ERDEM ERASLAN
20020531

DANIŞMAN: YARD.DOÇ.DR.ALİ EFDAL ÖZKUL

63 09 03 31 44

LEFKOŞA

NEAR EAST UNIVERSITY
LIBRARY
1988 - LEFKOŞA

İÇİNDEKİLER

Önsöz..... 1

Dalgıçlar(Birinci Mektup)..... 2

İkinci mektup..... 3

Üçüncü mektup..... 5

Dördüncü mektup..... 7

Beşinci mektup..... 9

Altıncı mektup..... 12

Yedinci mektup..... 15

Özel isim indeksi..... 20

ÖNSÖZ

Uzun bir çalışmamın mahsulü olan bu eser, edebî bir tür olan mektup tarzına girmektedir. Zaman yıl itibariyle tam bilinmese de ilkbahar aylarının sonu ve yaz ayında geçmektedir. Mektup karşılıklı değil de birinci şahıs ağzından(yazarın kaleminden) ele alınmıştır. Kullandığı dil ve üslup açısından süslü ve alegoriktir. Mektubun yazarı Efsun adlı bir genç kıza gönlünü kaptırmış, mektuplarında belirtmese de daha önce beraber olan bu çiftin ayrılık sebebi verilmemiştir.

Yazar, hastalığı nedeniyle yurt dışına tedavi görmesi amacıyla gönderilmiş, fakat yazar asıl hastalığının maddiyatının değil, maneviyatının yani ruhunun hasta olduğunu her fırsatta dile getirmektedir. Mektupların yazılışı zamanı ise 10 Mayıs, 3, 25 Haziran,1, 11, 25 Temmuz ve 1 Ağustos aylarını kapsamaktadır. Yazar hastalığı dolayısıyla gittiği yerde, arkadaşıyla birlikte çıktığı bir sandal gezisinde nişanlı genç dalgıçlarla rastlaşır. Hemen hemen her sandal gezisinde onları görür. Onların ilişkisine, yaşantılarına imrenir ve hep kendisinin de onlar gibi mesut olmasını temenni eder. Lakin bu emeli hep karşılıksız kalmıştır.

Mektuplarının tamamında aşkına olan ölümsüzlüğünü ve ebedi sevgisini rahatlıkla görebiliyoruz. Sandal gezisinde doğanın bütün güzelliğini, aşktan yana muzdarip olduğu için sevgilisine duyduğu aşk ve aşkına karşılık bulamaması neticesindeki acıya benzetip, kendisine manevi anlamda acı çektirmesi romanın genelini oluşturmaktadır.

Bana bu çalışmamda yardımcı olan Girne Millî arşivdeki bütün çalışanlara, zorlandığım bazı terkip ve kelimelerde bana yardımcı olan sevgili arkadaşım Gülhan Ceran'a, maddi ve manevi yardımlarını eksik etmeyen anneme, bu tez çalışmamda Türkiye'den bilgisayarını gönderip, istifade etmemi sağlayan ağabeyim Ersin Eraslan'a ve bu tez konusunu seçmemde bana yol gösterici olan sayın hocam Yard. Doç. Dr. Ali Efdal Özkul'a teşekkürlerimi bir borç bilirim.

Dalgıçlar

Resimli Roman

Ali Haydar Emir

''Birinci mektub''

10 Mayıs

(...)Dayım; ve beni bu muhteşem yerlere iktisâb-ı âfiyet için getirdiler... Düşünemediler ki mariz olan maddiyatım değil; ruhum , maneviyatımdır. Ezilen , erir gibi sızlayan bu zavallı kalbimi her dem bahar çayırlarının hava-yi muâttar-i şitâ pezira edeceği?... Çimenlerin pây-ı ağyar altında sessiz sedasız muhavvel-i turâb olan mini mini çiçeklerin, ve derinliklerinde hüviyet-i nigahım gaib olan mâi semaların müressemat-ı nur-ı envarı, müfekkiremde gûya nuru güzin edebiyetle nakışgir hayat olmuş. -Bir sima-i me'nusisiyle bilecek mi;..

Unutamıyorum sevgili Nejatcığım: ve benimle birlikte perveşiyâb-ı şebab olan bu tab-ı hayâlperestaneme, ölsemde unutamayacağım, Ah, isterdim ki sahne-i mahzun mufarakatimizde o da, iki şer şek tahassur döksün. O katreler, belki sıhhatim için iksir-i hayat olurdu.. Efsun!Düşünmedi ; düşünmeye tenezzül etmedi ki hasta hasta geldiğim bu gülüzar meserretin bana karanlık bir sine-i mezar açmak ihtimali var...

Size hep kendimden , kendime aid mesâib-i tahammülsüzlük tesiratından bahs eylediğim için beni ta'zir etmezsiniz ,değil mi kardeşim?Bilirsiniz ki bütün mevcudiyetimi .. ihâta eden o nerm ve nazik tahasisâtın bir kere zebun ve musahharı olmuşum. Artık m'âzur görünüz. Hicranlarımı , en acı gözyaşlarımla beraber dönmeğe ihtiyacım var.Muhabbet ve şübhe ... işte hayatımın es inkırazı!Bilmem kaç defadır geçdiğiniz bu yollardan.Onun hâtıranızı belki en latif menazırla süsleyen bu yerlerden size bahisler açmak zaiddir.Çünkü siz

onlardan başka müstagniza.Ben ise zavallı ben.Kendimden başka bir âlem temaşasına muktedir değilim ki o müstesna levhaların serair dilrubasını teşrih edeyim.

Havâs-ı mevcudem mu'tal değildi: Görüyordum getiren, ma'lum, olan revş-i ihtiyatın rey içinde titreyerek koşuyor, ve etrafımdaki manzaralar piş-i nigahımda , zahir olunub silinen bi-esas hûlyalar gibi süratle te'âkub ediyor.Lakin dimağımda onlardan zevkiyâb olacak kudret yok . Benim bütün emellerim o bütün hevasım onunla meşgul yalnız onu görüyor ve yalnız onu düşünüyorum. Bazen a'mak-ı enaniyetimde nazik bir şerâre-i tekbir parlıyor; Tesir-i ateşinle cismim zerre zerre yanıyor ve''ne için? Diyorum. Beni sevmeyen , beni muhkir gören hakikat-ı naşınâsı bu kadar derin düşüneyim?Onun tahsilâtını kendi âmal-i seyyahnakimi ile süsleyerek... Sırf söylememekden bir muhabbet fevkalade hûlasa eyledim....''

Zan ediyorum ki artık kurtuldum. Ve ilk trenle vatana, size, aileme dönebilirim.Heyhât! Bu hiddet hudperestanemde o hissiyâtı-ı aşk-ı ulviden isyanından ibaret değil mi?

Evet! Unutamıyacağım ! Ve isterseniz hevâsımı boğan bu acı kederlerimle sizi rencide etmeyeyim...

İkinci Mektub

3 Haziran

Gönülleri, bizim gibi , müteverrim bir aşkın inkıyaz-ı harabisiyle müteellim olan biçaregânın bedayi' tabiata ne büyük ibtilası var.Muhabbet , hevas-ı me'asuniyyeye o derece nezaket bahş ediyor ki bedi' bir simada tehayyül eylemiş şa'şalı bir zekaya meftûn olduğumuz vakit artık ruhaniyetimizi malulu .. ad eyleyebiliriz.

Bilseniz ben geceyi ne kadar severim . O nihayet-i gayri merî karanlıklar arasında müfekkirem bir âşinay-ı kadim bulur. Fersiz kevkebler şemi' ruhuma meçhul bir lisanın

neşayid-i mâfeukelhayatını fısıldar.Fâikiyyet-i revakdarıyla en evvel câlib-i intizarım olan parlak bir noktaya baktıkça bir yıldız daha görürüm.Sonra bir daha...ve nigâhem o yüksek avâlimin temaşasında ilerlediği kadar bu uzak yıldızlar teaddid eder.

O vakit uluvviyet ve muhabbetler önünde secdegenân-ı hayret olan fikr-i naçizanam çırpınır; Gayrı mazbut bir meyl-i tayaranc ile mâverâ-yı müşebbehat-ı cihaniyeyemizin hevayât-ı musteviresini anlamak hevesine düşer.
Yine bu semânın altında , yine bu nucumun şehâdat-ı münevveresine karşı biz ne bedayı perver geceler emrar etmiştik? ! Balkonda... bağçede... derenin gamgamat-ı rukûdanımızı, simanın o müthiş dideleri hep bizim âmal-i mütekâbilemizi takdis eder görünürken onunla aramızda derinliği nisbetinde beliğ bir sûkut ,..leyyale mahsus o şehîk-i muhibbiye karışarsk hafif esmerliklerin sine-i tebcilinde uyuyan hissiyât-ı safiyanemiz bîdâr olur. Şimdi serin bir nufha-i Nermin saba-i teneffüs –i peri-i leyyale benzer latif bir tehziz cenah ile turrelerini cehreme döker... Şimdi beliğ bir nemi hazin esef. Onun taze dehanı biraz açarak ruh-ı muhteremden bütün mevcûdiyetime bir seyyale-i iştika uzatırdı ... Artık bu üzücü mahcubiyetin te'sir-i isyanından kurtulmak için gûftesiz bir şey söylenir; Ve bu gışş-ı mutlak içinde her şeyden bihaber , yalnız yekdigerimizin vukuf-u mevcudiyetiyle bahtiyar , ruhâni bir safayı sermedinin tekmil-i ezvak şitaretini his eylerdik.Ah o leyyal-ı emel tâb!

Niçin benden yüz çevirdi ?Hevesiyatımın en taze , a'mâk-ı ruhumun en tehî bir zamanda ne sebebden beni sever görünüb hakim-i huvviyetim oldu?Ben ,aşk ve alakanın hassaisi güzîde maneviyatını hep ondan iktilaf eyledim. O, şebâbının âmâl-ı vesi' a masumanesi heb benim nazarlarımda okudu. Şimdi bu feragat niye? ...

Efsus! Gecelerine mukevkeb. Karanlıklar yine sifir-i efza-yı sekun. Simalarına cazib ve bÎ intiha ... Yalnız ben, bu kasvet-i bahş-ı zamir olan mübhemmiyyetlere karşı bikes ve biçare.Yalnız ben zavallı! ...zavallı ben...
Gah, deryanın sath-ı saf ve takudiyyetine daha yakın bulunmak bulunmak. Heva-yı cavidaniyyesini daha yakın teneffüs eylemek üzere küçük sandalımızla seyrana çıkıyorum. Deniz beni korkutuyor. Rıhtımın silsile-i nevrini hat-ı vahid müstakim şeklinde , tatbik silsilelerine gömülürken kalbime garib heyecan geliyor.Oh,bu deniz ! Ka 'rınola ne kadar ezdad , ve tesirata medfundur.İşte rakîd, halîm ve merîn.Fakat bu ruyi hâz ibedâr sukûn altında dağılmamış kaîdeler sevk-i cereyan ile sallanıyor.Çürümemiş cildler şisgin ve gayri

müte'affin yanıyor.Enkaz haline gelmiş sefineler mahvolmuş servetler hep yekdigerine bigane, hep kendi aleminde ve hepsinin fevkinde peresdide ruhumuz bu hareli deniz!

Açılıyoruz .. Her nevazeş-i mukazzafımız sadr-ı esmerîn deryada leyyal-i muzlimeye mahsus bir ceriha-i nevrin açarak daima açılıyoruz.Sonra ben bedayi-i kainata meftun; refikim , kürek çekmeden yorgun, dümeni, kürekleri bırakıyoruz.Şimdi bizim serseri teknecik suların ,menşezimiz matimi merak etmiş bir cesetavi camidle sürüklenib aheste giderken, ben, refikimin havâb-ı mefturunı nimelvesile ad iderek bütün ruh-ı teecassükarımla mâfevk-ı hayalete yükseliyorum ....

İşte böyle .. Kainatın semt-i amîkına karışıb ondan daha Sâmet bir vaz-ı hazin âgûşunda kimbilir ne kadar açılıyoruz.Nihayet o nagehanı bir lerziş intibaha ile mahsusundan, gecenin bu loş ratıbından ve daima korkarak sevdiğim bu durgun sulardan o yanub görenlere sarılıyor.Şimdi Racid .. ! Mükavvitatın tehhicat-ı neym-i ve daima korkarak sevdiğim bu durgun sulardan kaçıyoruz. İşte bir günlük hayat-ı merizanem.

Üçüncü Mektub

25 Haziran

Beni af ediniz sevgili kardeşim. Adâb-ı muhabereyi bana unutturan şu: terbiyem değil.Sevk-i aşkımdır.Kalemin hakimi ben olsaydım yazacağım (mektublarda biraz da sizin için hasr-ı sütun eylerdim.Heyhât...Değil mi?Hissedilmiş olanlar asla)unutulamaz . Sizin, o görünmek istediğiniz şeyleri evvelki mektubumda bildiremedim, bu doğrudur.Sahaif-i maziyemi birer birer açmak isterdim.Fakat hal-i hazırımın isyan-ı tefekkuratı içinde makabli hayatıma ferceyâb rucur olmak ne kadar müşkül ?! Sizin emel-i safinizle iştirak (ederek istiyorum ki, gözlerim hal-i hazır hayatımın elvan-ı ateşbarıyla tenciyâb olmadan mazimin o bifer, lakin şefik. Masum hatırat-ı medfunesiyle konuşayım: Şimdi karanlık ve perişan olan

makbere-i sermedi karara görmedüğüm muazzez vücudları birkaç saniye ihya edeyim! Ve mevcudiyeti maneviyyemi ircâ' ederek o hava-yı sekerin sabahında biraz museffa teneffüs edeyim. Ah!Şimdi ki tesirâtın evvelki tahsisâta karşı ne geçilmez bir sedd-i mûmânatı var!

Bir akşam tenezzuha-i bahriyemize biraz erken başlamışdık. Mutadiyamız kadar açıldık. Sefinelerin arasından vakur ve aheste o reftar-ı hıreman ile geçiyorduk. Hep geldiği yerlere bakdığından, ara sıra omuzlarını çevirmeğe çalışarak önünü görmek isteyen, refik-i seyrânemin hayretlerine rağmen dümeni bir dalgıç sandalına doğru kıralım. Sevimli filikamız maî sularda hafif bir dümen suyu yaparak o büyük sandala takrib etti.

Şimdi hoş fakat gayri mamûl bir levha-i muhib bir kafa çıktı... Karşısında bulunuyorduk: Boyalı,Metin sandalın sağ tarafında denize ,üç ayak bir merdiven uzatılmış: Arka tarafında teneffüs makinesi yerleştirilmişdi. Kürekçiler ,işarete muntazır!Başda iki genç, uçları a'mak-ı bahirde garib olmuş iki ipi muhafaza ediyorlar.Merdivenin yanında teneffüs borusu da muhtelif ellerle tanzim oluna oluna oracıklardan denize iniyordu.Bu levhada nazarı hayretimi celb eden şey, makinenin Dilruba bir kız tarafından tedvir edilmekte olmasıydı. Durmak dinlenmek bilmeyen narin kolları baytı ve emin bir sa'yi muferatla Bilâ Tevfik o küçük çarkı döndürüyor... Bu tab-ı fersa işin bar-ı tazyikine karşı Behiç ve Şâdân terliyor, fakat ârâmsız , fütursuz mütemadiyen çalışıyordu. Filikamız biraz daha yaklaştı.
Merdivenin yanında denizin cazib-i derinliklerinden ayrılan kerivat-ı havaiye biri birini müteakib yükselerek sath-ı maiye gelince dağılıyor. Bu vecihle o küçük safhada daimi bir galeyan-ı meşhud oluyordu.

Nefes borusu sandalın kenarı imtidadınca seyrederek dalgıcın ka'r-ı deryadaki hareketini takip eylemekte idi. Kız, yine çaışıyor, ve lahzalık tevkifinin ne vahim bir netice hasıl edeceğine vakıf bir tavr-ı alicenabane ile aşağıdaki bi-çareye taze hava sevk ediyordu...

Bilmem ne oldu! İpi yavaş yavaş çektiler; nihayet içi parlak şeylerle dolu bir ağ geldi. Güzel kızın taravetli ruhsarı yineleşti. Siyah ve müthiç gözlerinden ateşin bir tabeş-i iştiyak döküldü. Bütün asabiyet-i ihtirazıyla çarkı biraz daha batı ve emin tedvire başladı. Ve tenefüs borusu da ihtiyat ile çekildi.

Sakın suların merdivene karib sathı lama neşar harelerle dalgalandı. Demir miğferle mücehhez bir kafa çıktı. Sonra iri omuzlar, vahşi eller, yarım bir vücut muhaffef-i sudan zahir olup merdivene sarıldı.

Şimdi seri bir hareketle makineyi başkasına tevdi eden kız bu vûcud-ı muhabbet resane atıldı. O demir başlığı çıkardı.Oh! bu muhaffaf başlık Venüs'ün bir setide-i ruhunu ihtiva ediyordu: Taflane handelerinin nekat-ı maneviyeti işitilen mültemi ' nazarlı genç , narin, ter-û taze bir sima, bütün mehasin ve cildiyle uzun saçlarını nasiyesinden silkerek güzel kızın çehre-i müştakına eğildi.Sonra o matra baş,Venüs'ün sadr-ı teslimkarına istinad etti.Dinledi ve diklendi! O kalb. O samaya şüphesiz en müessir meşayet-i hicran okudu.

Mesud bir çift! dedim: Ve bir de kendi hayat menkesrimi düşündüm... Yine niçin? Niçin? diye feryada başladım. Evet, niçin?..Bizim telakki-i bahtiyaranemize kim mani olacaktı?..

Dördüncü Mektup

1 Temmuz

Size nasıl teşekkür edeyim.. Hayat-ı mağmum aşkımın tahyizini, takviliyetini, şebabiyetini bildirmek benim için saadat-ı maziyeme ricat demektir.Mektublarımı okudukça ne kadar nâhemvar bir tarik-i istifnake sülük etmiş bulunduğumu anlayacaksınız, kabahat benim mi?. diyeceksiniz ki ben bahtiyarlığımı kendi ellerimle itiyorum. Fakat müsade ediniz azizim.Refte refte açtığım bu şikeste meal sahifeler size gösterecektir ki saadet bizi bekliyor: Cazibeli nazarlarında arzu-yı davet okunuyor; Kemal-i sürur ve muhalesetle ona yaklaşıyoruz. O vakit bizden kaçıyor , uzaklara... ta uzaklara gidiyor ve benim merî bir nokta-i baide de yine bizi bekliyor! Bu işve-i nazanıyla bizi aşkın ebediyetlerine rehberledi; Orada da bırakmadı. Daha kim bilir nerelere sevk edecek?!..

Ben sevdim , fakat itirafı izzet-i nefsime yediremedim! Belki o da benim mevkiimde bulunuyor! Fakat işte bir levha: Ne izzet-i nefis, ne kibir sevda!.. Hep sakat aşk; seraser bir sevda aşikar!

O dalgıç nişanlıları artık ekseriya görüyorum. Onların temaşası, saadetleri bana masum ve nevşin avunması ettiriyor. Kendilerine karşı gittikçe daha merbut bir alaka-i vicdaniye-i perverde ettiğimi anlayınca güzel kız bana dest-i müveddetini uzattı, ve ısrar-ı garramını açtı.

Bir eliyle pirinç çarkı çeviriyorken nazarlarını da Adonisi'nin nişane-i hayat ve hareketi olan ince boruya, ve onun en hafi ihtizazatına nasb ederek nasıl sevdiğini .. ne kadar sevdiğini!. Ne zamana kadar seveceğini , hepsini anlatdı.Sözlerinin kalbimde açtığı derin ve eceltak yaraları görmeyerek hafif, ateşli o savt-ı temriniyle sahaif rakik sevdasını birer birer çevirdi.Ve beni kendi pûr sefide-i ruhuna takdim etti...

Bir silsile-i muhasene –i merbutinin isimlerini bilmeksizin müeddasından mûstefid oluyorlardı. Aralarında agbırar, serzeniş hususuyle tekebbür ve teazzim yokdu. Nadiren mükaleme ederler. Her vakit süknana biri birinin çehre-i bediini temaşa ile istiğraka dalarlardı. Sevda , bu saf gönüllerde pek erken tecelli eylemişti.Bu güzel genç daha biraz büyük bir çocuk iken küçük bir kızcağız olan Venüs'e her tesadüfünde kendisinde garip bir mahzuziyet hissedermiş.Kız , bu hissiyatı anlamakda gecikmemiş.Pek küçük, pek masum kalbinde bu mini mini delikanlıya bir cay-ı kabûl ve muhabbet hazırlamış.Bir gün Venüs çantası elinde mektebe giderken, refikaları Adonis'e ''Seninki geçiyor''demişler.Başka bir gün yine onun yanından geçerken iri gözleriyle Adonis'e bakarak küçük kardeşine hitaben ''Köşke gidiyoruz , Adiyo! ''diye ilk hicranının alam-ı kalbiyesini ifşa etmek istemiş.

O zaman delikanlı başından serpuşunu çıkardıktan sonra ! , kırık bir rom şişesiyle nişanlısının izahatına ilave etti:''Ben onda latif bir tekayyüdmaderane bulmuştum.Kendisini gûya evvelden beri tanıyor gibiydim! Küçük kardeşinin elinden tutup onu düşmekten, çamurlara basmaktan öyle bir muhafaza edişi vardı ki o çocuktan pek pek iki buçuk parmak büyük olduğuna inanmayacağım gelirdi.''Burada ikisi de handan, buseçin oldular.Ve sonra Adonis'i ,daha sevdavî bir hal ile :''Bazan , dedi elinde bir şeyi olduğu halde ona tesadüf ederdim.Yüzüme matuf gözlerinde bütün mana-yı mevcudiyeti okunacak kadar dikkat eder, ve nihayet gözleri gözlerimde , ayağına bir taş ilişerek sendeler, elindeki düşerek bin parça

olurdu!.. ''Venüs'ün eli, yine bir gül tiranıyla onun ağzını örttü, serzenişkâr nikahıyla nişanlısını ihata edere cevap verdi:''Ne kadar mı himmetsizdin!''Yüzüne baktığım için yerlere düştüğümü görürdün de beni öldürecek gibi şiddetle gülerdin.''Gözlerinde hazin bir dolgunluk vardı. Fakat o bahtiyar yaşlar akmağa vakit bulamadı.

Ben , o levhaya daha ziyade bakamazdım ve artık onlarla hem dem olmak cüretine malik değilim.Fakat hatır etmede bu dalgıç nişanlılar en mualla bir levha-i sevda olarak ebediyen payidar kalacak.

Biz de böyle bahtiyar olamaz mıydık? ..

Beşinci Mektub **11 Temmuz**

Evet... ve bilmem haksız mıyım; bilmem yalnız erkekler mi, hayatın hep tekrardan ibaret bu mütemadi nizamda yalnız, yalnız erkekler mi haksız. Güzel bir endam, zayıf bir kalp; sonra kadınlar. Ciddiyetimin nerede bitip aşkımın nerede başladığına vakıf olsaydım belki kalbimi sıkar; henüz açılmak isteyen o cerihayı örtmeğe , bastırmaya çalışırdım.. Bu öyle bir ruhanî bir tevalî-i hissiyat ile müteradifdi. O kadar gayr-i mahsus bir hüviyet latifesi vardı ki ne onu bilmek , bilmeğe uzanmak ne de orada , o nokta-i tecellide tevkif etmek kabil değildi.

Birlikte doğduk , birlikte yaşadık ve bilmem birbirimizde ne akla gelmez mehasin bulmuştuk. Herşeyimiz bir meziyet daima bir tekabül-i ibtila ahangiyle karıştırıp bu muvafakıyetden şermesar ve mahsuz görünmekten de ayrı bir zevk-i ebedi alarak hayatlarımız öyle karışmış, öyle bir vücud olmuşduk ki bir an şahsiyet-i mahsusiyemizi düşünmeye mecbur olacağımız ihtimali tahakkuk edince, bu bir ölüm, ah,hatta hiçbir ümid-i necat, hiçbir ferda-yı uhrevi ile tenvir etmeyen acı bir ölüm oldu.Ben onda , o bende o kadar uzun yaşadıktan sonra bu rûcu ; maneviyetimize pek ağır... hele benim zayıf ruhumun tahamül edemeyeceği derecede ağır bir darbe-i mücazat idi.. Lakin hata etmemiştim; Ve aramızda hiçbir mani yoktu, yalnız izzet-i nefis!

NEAR EAST UNIVERSITY LIBRARY 1988 LEFKOŞA

O, her vakit neticesi tekebbüre, daha sonra zillet-i perişaniye çıkan hiss-i garib , evvela ne tatlı başlamıştı.Rabıtamız her saat yeni kuvvetlerle bir kat daha bizi bir vücud ederken araya muhabbetin ihale eylediği ihtiraz, ve tereddüt, büyüye büyüye bir şekl-i mahsus almasaydı; Biz daima hep o safiyetle hep o aşk-ı mesturiyetimizle aşina, öyle kalsaydık...hep öyle...mesela şu mesud dalgıçlar gibi...

Akşamın mugabber bulutlu derin simasına karşı daima dönen bu küçük daire-i hayat; denizin gittikçe gölgelenen serair-i perver galgaları altında o vücud ile mütehalik ve meshur, bila aram çalışan bu kızcağız arasında ne kadar ciddi bir rabıta-i gram oluyordu. Biri derinlere dalıyor, her şeyinin olduğu o mezar bi-intihadan hayat çıkarıyor; ve o vakit öteki, nişanlısının idare-i hayatını o kadar müstesna bir hiss-i tehalike yedd-i ihtimamına alıyordu ki, aşağıdaki, bu devasız , bu sevasız, yahud hevasız bir sema olan bu mavera-yı emvaca atıldığı zaman kendisini en hayat arttırıcı hevaların , ruhların , ebediyetlerin amakına hulûl etmiş addedebilirdi.

Bazı akşam , artık pek alıştığım denizde , güzel dalgıçları bulamazdım, o vakit bütün hicranlarımla yalnız kalmış olurdum.. Sihrinin semalarda, damağımı yorucu, mest edici bir nihayetsizlik vardı, vakit suların hiçbir tarafında bir nur, bir lem'a görünmezdi. Ufuk , bütün etrafımda bir daire-i zilal-i müphemiyet çizer; ben bu hatt-ı gayr-i mahsusu gözlerime ve en uzak karanlıklara aynı zamanda merbut görürdüm.Yalnız bir cihet , artık bize pek baid kalan rıhtım ciheti sanki bir nur ab-ı Nermin ile bakınırdı; şehrin sema-yı esmeriyetine beyaz, hafif bir toz serpilirdi.. muhitimde yegâne eser-i hayat o nur-ı hakikatden ibaretti.Evet , öyle bigane.öyle yalnız ...o semanın altında , o denizin üstünde o güzel kadar yalnız... Ve kendimi filikamızla birlikte gibi hiçbir tarafa temayül etmeden durgun suların ihtimam-ı lakaydına terk ederek, sandalı, sandalcıyı, geceyi ve muhitimi hatta mevcudiyet-i halarimi büsbütün unutarak öyle bikeslikler geçirdim ki... bu kalb ne? Bu rabıta-yı maneviye ne?

Belki aldanıyorum, belki bu şiddetli rabıta cümle-i asabiyenin elim birer dai'fidir. Hatıranızda mı?Bilmem ne kadar çocukduk ve Güneş natavan ağaçların , lerzeştar kutlelerini penbe bir nur-ı seyyal ile örterek aralarında kendisine bir lane-i istihaarat arıyor iken sizinle kol kola o bildiğiniz hayaban içinde geziyorduk.Bütün ruhlar, sanki bir mateme hazırlanıyor: Bir sukun –ı maksi cabeca tabiatı dolaşıyor. Renksiz bi hayat yaprakları titreye, titreye dökülüyordu.. Vatan cidden birkaç kuş üryan dalların birinden ötekine atılıp her darbe-i

cenahlarında uzun bir silsile-i evrakın bitâb ve lerziştar sukuk etmesine matemku ötüşüyorlar.. Afitab, o da mersiye-i ekvare uzakdan iştirak etmiş ağlıyor; Hiçbir şey bu nesîs-i tabiata lakayet kalmıyordu, her şey hazin ve bihayat yapraklar, titreye, titreye dökülüyorlardı.... Oh pek sevdiğim bir vücudun firaş-ı ihtizarı yanında kadim ağaçların bana doğru uzanmış kadid ellerinde hayatın vapesin bir ra'şe izmihilalini görmek için açılan gözlerim . Uzaklardan, ta a'mak-ı nihan mevcudiyetimden ruhuma bir buse-i keda atan o Nermin ellerin bu kadid eller gibi, yavaş yavaş ganude-i renk-i mematı olduğunu görüyordu. O vakit münkesir kalbimde bir ukde-i buga çözüldü; Ağladım; Ve; sizden gizlenmeleri bir emri nafize gibi izzet-i nefsimde istenen o masum katreleri size göstermemek için uzaklara , odama kadar kaçdım. Ve darılmış simanızı bir daha ferda-yı ızdırabımda gördüm...

Yine başka bir gece yağmurdan evvel balkonda idik. Samet ve zulam-ı kainât her an artıyor. Nehrin uyuyan sathı üstünde müphem meçhul kanatlar uçuşuyordu. Sizinle ben birbirimize , biraz daha sokulmuş, nefeslerimizi imtizacından müzdad olan hayıf cesaretinizle , karanlık ufukların nihayetlerine ani ve gayet zayıf iltima' eden hutut bir kıyye ile sararmış fakat hala gülen çehrelerimi bir kere daha göstererek ve birbirimize biraz daha yaklaşarak sessiz mütefekkir balkonun köşeciğinde tabiatın kim bilir ne kadar felaketlerin hadvesine bâis olacak bu sükûnetli hazırlıklarına vakıf ruh ile müşeddik . Asumanlar münhedim ve birbiri üstüne yığılmış gibiydi.

Zir bayı temaşamızda şehrin şealver seması yorgun mamafi yine pür hayat, o heyecan mu'tadı içinde dinleniyordu... Bir ses işiddik, ve birden ikimizde ona koşduk. O ses bir çift güvercinin feryad-ı meyusu imiş; ellerimiz boyunlarımıza dolaşmış , sizinle ben sine besine-i masumiyet o teraneyi dinliyorduk. Fırtına yaklaşıyor, ara sıra ellerimize soğuk, mühemil katreler dökülüyordu. Biz bütün o tehdidkar alametlere bîgâne yalnız, ölümün, tahribatından kurtaramayacağımızı o mini mini vücudları feryad-ı me'yusi içinde yaşıyorduk. Nagehan,bir şirare nereden geldiği anlaşılmayan bir ateş kazayı tutuşdurdu. Muhitimizin her zerresinden bipayân denizler tuğyân etti. Her köşeden bir yıldırım her taraftan gulgule-i asuman efgan taşıdı.Artık biz o hava-yı muharebin uzaklarına kaçmıştık. Nihayetsiz zulümlerin arasında mütevali ve münkesir kıvılcımlar uzanıyor ve her defasında mûhib ve lerzeresân-ı tarakalarla karışık yeni bir tufan-ı kıyamet boşanıyordu. Bütün bu müttefik dehşetleri görememek için sımsıkı kapamış olduğumuz perdelerin arasından, çocukluğun vesvesekâr ve müterddid endişeyi istifamıyla şimşekleri görüyor, titriyordu. Fakat yine bakmadan men' nefis ediyorduk.

Yağdı. Gürledi. Sonra kesb-i heft etdi ve biraz sonra bu burulmuş tabakat-ı hevaiyyede bir şikâf-ı tesamih açıldı. Oradan kamer ve tedricen başka yıldızlar iltimai yol bularak o muhlik yaz yağmurundan sonra . Nihayet münevver ve asude bir yaz gecesi sahne-i temaşamıza avdet eddi. Gönlümüzde nihan bir endişe vardı. Yekddiğerimizden bihaber o bir çift kuşcağızı aradık. Mahitabım envar-ı behicesine karşı orada yıkılmış bir lâne onun üstünde bikes bir yavrucuk! Belki o mesud eşlerin nasılsa bir hayat kalan bir teki, acı acı feryad ediyordu; Kendi yalnızlıklarına, kendi öksüzlüklerine ağlıyordu.

Biz de ağladık .İşte şimdi ağlıyorum ve öyle bikes gecelerinde kendime namütenahiliğin karanlık aguşuna bi ihtiyar atıverdiğim zaman yalnızlığımda bir cihan-hazin ve gam açılıyor! Herkese hayat bahşeden bu sıhhi yerde ben böyle mi bu düşüncelerle mi iyi olacağım..?.

Altıncı Mektub **25 Temmuz**

Hastayım hicranzedeyim...

Halbuki bütün aşkları, şöhret leri, saadetleri ile beraber hayatımız nedir? Hakir bir şu'le, ve sönmesi için hafif bir nefes! Hayat içinde o pek dar sahnede ne kadar naciz olmalıyızki onu büyütür kendisinde ulviyetler , şi'riyetler tasavvur eyliyoruz? Biz ki muhayyelimiz cihanlarla dolmayacak kadar vasir olmak iddiasındayız! Bununla beraber o maholud şey içinde rengîn ve cidden nihayetsiz bedialar mündemiç ; olanların seyr-i mülahatlarıyla yaşamanın acılıklarını önünde biliyoruz.Fakat bizzat o telahhii muammeriyyet –i mündefi olmuyor:Gıram-ı ihtisâsâtımız, hiç bir vakit o zehr-i emel fersaya şehid şırıh veremiyor said halimize kail olduğumuz zaman esbab-ı musariyemizi biraz ciddi düşünsek o sebeblerin o müserretlerin ne kadar bi esas olduğunu görürüz. Ve mebna-yı zerin-i saadetimiz sernegu oluyor. Yaşamakdan maksat nedir?

Onu o kadar filosofhane düşünmege muktedir değilim; bununla beraber görüyorum maksad , şahsa göre değişir. Mesela biz ! Mesela şu dalgıçlar! Bize muhabbetimiz için kibr-i

nefsimizi feda edememege mahkum; Bu derece ulvi olan aşkımızı izhar edersek sanki o mümtaziyet, serâb olacak. İşte sevdigimi his ediyorum .Lakin hissettigimi söylemiyorum.Onlar samimiyetlerini fedakarlıklarını günde yüz kere isbât için daima vesileci. Geçen gün, yine bi't-tesadüf , belki bilâihtiyar, O mesud arkadaşlarıma koşdum. Ve biraz onların feza-yı saf muhalisatlarında yaşadım. Ve nevsim, bütün bana müşterek emellerini açdı; Bütün menakıb-ı sevdasını okudu.

Muhabbetleri ne kadar bi haberane başlamışdı, tıbkı bizimki gibi. Sonra o bihaberlik, birgün pek tatlı bir intibah-ı âşıkane ile arz-ı hüviyyet edince güya kalplerine bir berkan-ı tehyiç-i feveran etmişti. Artık kendilerini o cereyan-ı latife terk etmekde hiçbir beis görmemişlerdi.

- Düğün ne vakit?

Diye sordum. Genç kız ufuklarda bir câyı saadet arayan biraz daha süzerek:

- Kim bilir! dedi... Böyle çalışa çalışa ev parası biriktiriyor; Köyün tenha bir sahilinde arsanız var; oraya şöyle yuva kadar bir şey kurdukdan sonra ...

Ve sonra siması kızarmış, mahcubiyyetle biraz daha güzelleşmiş, ilave etti:

-Evimiz, ilahi kuş yuvası gibi olacak yeşil ağaçların ortasında; ve deniz. Açacağımız bir kanalcıkdan geçerek önü...

Oh, başkaları gıbta edebilir; fakat benim için hased olunacak bir saadet.

Bize gelince: zekası o kadar parlak... Muhakemesi o kadar münevver... vicdanı o kadar saf idi. Ölürcesine sevdiğim lisanımdan mae'da her azvim tarafından ayrı ayrı, titreye titreye efham olunurdu; Nasıl oldu da anlayamadı! Kalbim mi, bu tegâfil , butecahil onu belki kendisinden daha iyi tanıyan bir kalb için şayan-ı itimat olsun?Ve mademki bilemiyordu; Niçin üzerimdeki nufuz-ı maneviyesini tam sırasında bana ihtar eder; Öyle derin ve manidar ,beni bir âguş nur-ı intizar içinde bahtiyar ederdi? Niçin? Madem ki anlamıyordu...

Unutabilir miyim zan ediyordu?

Bir emeli, bir emeli, bir temennisi niçe mümkü nü'l-isaf olmak için yalnız, ma fevk-i mülkiyetime kadar o nigah sevdâkârı ile mürafık bulunmak, kafi idi.Buna bilmeyerek mi beni lerzan lerzan ifa-yı âmaline koşduruyor.Bir bakışla yalnız o şen ve mütefekkir bakışla her

şeye münkâd ediyordu? O nikahın ruhumda ki tesiri fikr-i ferasetini bilmeyerek mi?.. Heyhat !En muhtefi bir emel-i didelerde okuyan, en kaplı ve muamma-yı mûbde'inde keşf eden! Ah! Hele benim bütün muhakematı perişânımı benliğimin her nasiyesinde bir kitab-ı küşâdı meali gibi hanifane bilen öyle ulvi bir zekaya hevâl . Nasıl olur da bu muhrib-i sevdayı, bu dilsiz şu'ule dilleri göremez? Nasıl olur, madem ki o derece zekidir?...

Oh, ne kadar sevdim ; ve söylediğime ne kadar emin oldum!Aşk, aşk...ben o muhit-i muhteşeme karşı cerr-i mesarrem ; ancak bir muhabbeti edebiyyet kadar biintiha ,nihayetsizlik kadar mübeccel, bir kalb-i nevzâd gibi lekesiz , afif! Ve işte bu kadar..Aşk değil, çünkü bizi yıkar, öldürür, müzab eder. Onun tesiri de ünvanı gibi muharrebdir. Biz de ona mukavemet yoktur. Bizim için sevda, aşkın naciz bir sakird-i nubavesi ! İşte o da bizimle unsiyet edemiyor o da hakaret ediyor. Bütün bedayiîma fevk-i'l hayatı bizim izzet –i nefsimize karşı pir-i aciz ve ızdırab ve ricat ediyor. Nedir yarim? Bu her büyüklükten daha büyük izzet-i nefis nedir? Ve ne için onu yalnız bana karşı kullanıyor? Ben ki onu şüphesiz herkesten ziyade takdir ediyorum.

Şimdi biraz da hitabım sizedir.Ey benim insafsız namzedim! İster misiniz ki bu muhabbet , bu artık muhabbete de benzemeyen ibtilayı mukaddes , bu cennet-i vahide-i emelfeza, yavaş yavaş, yahud, nagihan bitiversin.

Artık sizi sevmiyeyim?..

İster misiniz: huzurunuzda, maliyatınızı, bihakkı takdir etmiş, takdir ve tahsini kendisine âli bir meftuniyyet bahasına gelmiş; Nazarlarını teşrih etseniz hep derinliklere, ulviyetlere mütafiz bir nur-ı hayat baha-yı rest-i vucu ile sayedar, öyle ki bir hıfre-i şekbun nazarlarda size karşı bir hayal-i secdeyân var! Karanlıklarda, gayr-ı mazi Kehkeşanlarda revenkdar bir hayali çakerin.. Bir hakir.. bir köle ... öyle bir şey ki maddi değil; Ve gölgenizde bir cayi kabul istemez , isteyemez... Belki bir zan! lakin belki bir mana! Fakat hep hakikat... barika nisar, lakin nâciz doğru!

Gıyabınızda , sizi kendisinde yaşatan ;siz mevcud değilken hatta siz ölseniz , bu ruya-yı kabilden bidar-ı hakikata uyansanız bile, sizi kendi hayatıyla yalnız kendisi için ihya eden.. işte sizi takdise şitabân bir ruh, evet. İster misiniz , artık sizden ferağ olsun?..

Ah, evet demeyiniz ! bu sizin için hiç , o kadar taciz ...lakin benim için her şey o kadar kıymetdar ...O muhabbet size bir şey ilave etmez.Lakin ben ikmal eden odur: İster misiniz ki öldüren de o olsun. Muhabbet gıda-yı ruhdur; Gıda ruhu öldürmez, onu şanı temdidi hayat olmalıdır...Muhabbet hayat-ı kainattır:Masumlara cellad ; olmaz.Onun vas'i fazilete tahdid edilmiştir...Dolayısıyla siz ,bizzat kendiniz kurşun gibi itlaf için değil takdir gibi bedbaht etmek için değil,ecel gibi öksüz bırakmak için değil.Makber gibi furkat düşünmek için değil, değil, değil...Siz, ancak, elmas gibi kıymetbahş olmak, peygamber gibi bahtiyar etmek, emel gibi uzlet vermek, hecle gibi vuslatbaş olmak için halk olundunuz.Nihayet ister misiniz ki bir melik bir 'ifriyet olsun?.

Oh , hayır deyiniz!Size yakışan odur; Yaşatmak, bahtiyar etmek.Ve zaten bi't-tecrûbe eminiz: Bu sevda-yı garib ne benim için zaiddir. Ne sizin için noksan! Size açılmaz bir kitab; bana dokunmaz bir mesur.Sizemazlum bir mazi; Bana münevver bir istikbâl! Size , faidesiz bir düşünce.Belki o kadar da mühim değil!Bana , şehir tersan bir gencine ; hatta ondan da giran kıymet!

Yedinci Mektub **1 Ağustos**

Doktor dün, ber mu'tâd beni uzun uzun muayene etdikten sonra ,''Pek tuhaf , dedi herkes buraya fena gelir iyi gider; siz ise.. ''Kalben acı acı güldüm. Evet , ben ise...Lakin benim iyi olmak ihtimalim nasıl olur ki zaten kendimde hiçbir fenalık tasavvur edemiyorum. Orada eski yerimde kalsaydım, kim bilir bana düzelir ma'anen kesb-i afiyet eylerdim. Lakin burada bu hep ruhumdan ayrı dakikalarımda ? ..

Daha ziyade duramayacağım.Son darbe ne kadar tahammükinm varsa hepsi harab eddi. Dünyada imkan-ı sa'adetin ademine artık katiyyen kani oldum.O dalgıçlar , o bahtiyar bir çift kuş, vaktiyle beraber seyretmiş olduğumuz fırtna netice-i şemeti gibi , bilseniz nasıl perişan oldular! O saadet yuvası semavi emeller nasıl ser nigun oldu....

Onları ilk tanıdığım yerde bir vapur batmış. Son defa kendilerine mûlaki olduğum vakit, mağruk sefinenin enkazı mesturini geziyorlar.Fahri ediyorlardı.Ne kadar idi bir samimitle sûkûn ikdamı içinde refik-i azizini canlandırıyordu.İp yine ince ince seyrediyor gayri kabil ta'âdad-ı hava kabarcıkları rakıd-ı rek sath-ı madde infilak eyliyor ve o dasire-i gulyan cabeca geziyordu.Venüs:

-Bilseniz , diyordu. Neler çıkardık. Bu koca geminin ne kıymetli ne hazinelerini keşfettik... Sonra baştakilere hitap ediyordu;
- Dikkat ! İskeleye geçiyor...
Sevgilisine, sevgili odun işine böyle pek madarane takideleri vardı.
-Memnu musun , dedim. Hayatınız arasında o kadar derin bir uçurum var! Sen daima sevin üstünde, o her vakit deniz diplerinde! Fakat dedi. Biz daima birbirimizin kalbinde!

Oh daima , yavrucaklar daima bahtiyar olun bu sizin hakk-ı sarihanızdır.
Birkaç kere genç , o mehâbetli başını sudan çıkardı. Bir şeyler getirdi. Yine daldı. Tekrar o ka're-i napâbe inerken:

-Bu sefer demişti. Kıç kameresini gezeceğim. Görseniz ne tabii kabristan.

Ve indi. O pek tabii buldugu kabristanı gezmek için karanlıklara, ölümlere indi. Kızcağız, benim daha ziyade kendimi , kendi ihtimal-i ikbalimi düşünen bir aderane nazarlarım karşısında eski faaliyet-i mukademasıyla çalışmaya başladı.

Oh kendi ihtimal-i ikbalim! Hayır, kendi inkıraz-ı alemim! Semanın, denizin ve karşımdaki levh-i saffiyyetin nihayetsizliğine karşı yine her şeyden tecrid eylemişdim. Onsuz ben ,sefil!

Beni hayata biraz ısındıran.. begahiyyet –i ictimaiyyeyi biraz sevdiren kendisiydi. Evvelce bu zemzemat-ı beşerriyyete ne kadar bigane idim! Kendimi ne kadar öksüz, gayri iradi atılıvermiş olduğum bu cihan-ı garip içerisinde ne kadar bikes bulurdum. Ve o, en ziyade benim meyl-i inzivamı seviyor göründü...

Hiçbir şeyin bence kıymeti yokdu. Bir ben vardım , Hayalim içinde başardım. Cemiyyet-i medeniyye benim için, bir manzara-i ma fevk elvusûl idi. Ona karşı hiçbir emel-i muvanesetde beslemezdim ben bir alem-i tecridde idim, demek ki bahtiyar idim !

Lakin hayır, bahtiyar değilmişim. O , bana isabet etmiş idi ki insanlar dünyaya yaşamak ve ölmek için gelmemişlerdir.Ve bence fikrini tecil etmiş onunla mizac olmuşdum. Ahlakım müteâli tahayyülatım malikane idi. Çünkü beni dembudem kerive-i beşeriyyetden başka bir merkez feyz-i ruhaniyete çıkarıyordu. Dünya munis insanlar kamil, hadisat-ı kevniye zevk-i ifşan idi .Nasıl yaşadığımı hissetmiyerek, bir havâb-ı zemin-i istiğrâk içinde bir server idim.Hele o yanımda iken, hele yanımda iken, hele o ruhumun en bildigim bir nokta-i temlikinde iken!

O levh-i zerîn hayat silindi.O meclis-i perîserver dagıldı.O behişet-i muhayyel hâksâr oldu. O öldü; ben öldüm; Hayat-ı Umumiye öldü...Şimdi, her şey yaşıyor: Sefalet!bilmiyor muydu, onsuz ben sefil ! .

-Ne dalgınlık!

Güneş , mevkii tevazu'na inmek üzere idi. Venüsüme cevap vermek için gözlerimle ufuklardan istimdad eyledim. Herşeyi sâmet , ve bana bir serruşte-i âtî vermemege müttefik şöyle sudan bir şey olmak üzere,

-Düşünüyordumki, dedim, benim de bir nişanlım vardı...

Güzel deniz perisinin çehresinde gurûbun sihab-ı ateşine mukabil bir hamarat-ı hicab uçdu.

-Ya ! dedi. Şimdi ne oldu?

Evet şimdi ne olmuşdu? Gayri ihtiyari:

-Bakınız dedim.

Cigaramı yakmış olduğum kibrit havanın ölüm sukunetine karşı keşâyişle parlıyordu.(Yakınız!)ihtarına masumane inkiyad eden o bakir nazarların önünde , bu naciz kibrit , omuzun , o muhteşem ser ihtirakıyyla , nagihanı bir temas üzerine gayr-i iradi bir cazibe-i hüsn-ü aşka tutulmuş mekanetsiz gölgeler gibi, tasalı bir tâb-ı nim-i mağrur ile yanmışdı. O parlayışda acı bir felsefe-i hayatmündemiçdi. O mühella baş karardı; O latif

pereta nâtuvan kaldı. O mevzun kamet bir ölüm irti'âşıyla büküldü; ezildi; simsiyah oldu şimdi elimde soğuk bir mevta vardı. Bir an evvel mezin katularda mahzun bu nazenin . Artık atılmalı, çünkü nemli , ezilmeliydi. Attım, ve gasub bir isabetle çiğnedim, ezdim.

O artık bir zerre, bir kûl , aciz bir hiç olmuşdu...

-İşte , dedim. O da benim kalbimle böyle oynadı. Herşeyden evvel bir temas-ı nagihanıyla yakdı; biraz mûddet. Biçareliğimle eğlenen rikkat-ı hıssıyatımla ferihyab olan merhametsiz felsefesine taban onunla meşgul oldu. Kalbim ezildikçe o, güldü! sonra birden atıverdi.Efsus! Kibrit söner; lakin kalb mzdome'l -hayat yanar; Hatta onu yakanda söndüremez!..

Venüsün kollarında mamûl etmediğim bir bittabîye's gördüm. Düşünüyor gibiydi. Ben de, o da birinci defa birbirimizin gözlerinde yaşadık. Onda mecruh, elminan? Bir feryâd-ı sakit vardı, Kadınlığın ince bir hissine dokunmuşdum.

-Dikkat !..

Emir , bu defa başdan geldi. Ve kızcağız, pek azameddât etmiş olan bu musâdeme-i hissiyaddan perişan ve natuvan ricat ederek fakat halinde calib-i nazar bir telaş-ı izmihilâl ile vazifesine başladı. İki dakika sonra!, Başdakilere Rumca bir şeyler söyledi. Şimdi hepsi, evvelce bir saha-i galyan olan sathı gulyân olan sath-ı mâye nasib-i intizar eddiler.. Orada artık hiçbir zerre-i inkılâk-ı meşhud değildi: Kızcağız , çıldırmış gibi feryad etti. İpleri çekdiler.. Mütakiben o mihîb baş sudan çıkdı! Fakat va esefa! bir lahzalık tevkif Venüse, persetide-i ruhunu öldürmüşdü!

Güneş grub noktasında idi. Ve her şey mütevaliyyen grub ediyordu... O sahne-i felaketden nasıl ayrıldığımı bilemiyorum. Her şey, hatta zavallı dalgıçların şeâdeti bile bir lahzada eful edebiliyormuş! Dalgasız Venüsler!

Ben ise, bütün bu fecâyi' ruhfersayeye rağmen yine seveceğim. Lakin ne vakte kadar? His eylediğim tam bir aşk ise, o halde aşk namütenahidir; Nammûtenaliğin hududu olmaz... Aşk hakikatdir. Hakikatın hitamı kabil değildir... Ey aşk! huzurunda sermest-i

istiğrakım! ne bir nida-yı iştikak, ne bir niyaz-ı istifam... Bu, ser nuşet-i bedbahtanememi: Aşk, bir felaket ise, ona ser-i feru ediyorum.

Aşk bir saadet ise, hissedemeyerek mesud oluyorum aşk hayat ise ölüler gibi yaşıyorum.Ah, aşk mücerred kendi ise...Fakat hepsi heyhât!...

Aşk ölümse , ben hali ihtizardayım.Aşk mezar ise bu yazılar benim defter-i a'mâlim olsun! Mizan-ı mualla-yı gibriyada onlar , samimiyet-i vicdaniyyeme burhan olacaklar; Hayât ma'neviyyemi söyleyecekler; Bana hüsn-ü şehadet edecekler; Bu zehirler beni bahtiyar edecek.O halde ey zehirlerim!Devam ediniz; beni tasmiyemde bir saniye ihmal etmeyiniz; asla mazur görmeyeceğim...

Ali Haydar Emir

ÖZEL İSİMLER İNDEKSİ

Efsun , 353 (1. Mektup)

Nejat,353 (1. Mektup)

Behiç,357 (3.Mektup)

Şadan,357 (3.Mektup)

Venüs,358 (3.Mektup),359(4.Mektup),366,367,368(7.Mektup)

Adonis,359 (4.Mektup),366 (7.mektup)

اولوبرم دیه برتسلیت ضروریه ایجابه مضطر قالدرق. لاسیمی سوندردی، واطرافنی ردن اعتلا ایدن کثیف ظلمت کی، اوراز اولکی فعالیتك اجتماعیك دهمؤید آرهین ظلمت اولدیغی وشوحرکت مهرناله عادی بر باغه دکل، آزاق نه پارسه یاسون جیمعه اصلا موفق ومقتدر اولهمه جغی مؤید برسرار سکنته کردیکی آجی آجی اعتراف ایتدی.

وشون اساتلرك ایاقلرینك آلتنده معلق کندیلری چکوب دفن ایتمك اوزره آچلمش اولان بوچقره هیچی یه، بومعاشرلغی مرارینه کیرمکه، هرکس کی کندیسنده ازلدن محکوم دکلدی، اوت شون دنیا دائما اوکیچ باشقه برشیی یاپه بیلور ایدی...

وبوکون تکرار کنیج اولسه، بله بوشبای بوحیاته بوشرایط داخلنده، یاخود احتمالی وار ایدی، مراکز مدنیتده بتون محاسن حیات آرزوسنده صنعتله رشیده اولوب طاتلی ایچنده امرار ایله ایدنلك بویوك دناغلرك بیله شکایت ایتدیکی حیاتك بوهیجانکندن بالکز اونك تورتولدیغی ممکن میدی؟ باخصوص بوقدر شمشه ایله اعلا ایدلش اولان حرمتزه رغما بالکز رجا لیمزلکدن صنعتیزه، ترونیز وجاسر اولان بوسفیل عالکنده یاشایه جق اولدقدن سکره تکرار کنیج اولوب ده یکدن بوشبای، نه قدر مدهش، نه قدر مرعب اولورسه اوقدر بیهوده اوقدر متاسر اولان آمال ایله برکون بنه مطلقا هیسنك رنکسزلکنی، اصلسزلغنی هیجلکنی تصدیق ایدرك مضطرب اوله جغی

آینه‌ك قارشیسنده... [سحیه:]

نامتناهی مال ایله رومندن، تحملندن صنه بوکلتوب نه حقنده نیجه نیجه، خون آلود، جدال ایله جاریشمقدن مضطرب اوله جق دکلدی؟

وبونالمات ایله، برازاول اسکرار ایله کیردیکی بوحضر وهیجیده، سکنته کومولکدن مدالدن تسلی بکلمکدن شقه برچاره اولمدیغی ازاده‌سز، ازدوسز، اصلسز یاشایه بیلمکدن بیوك سعادت ممکن اولمدیغی اعتراف ایده‌رك صونك تسلی اولمق اوزره: «مادامکه حیات وشباب هرکس ایچون ده برسرایدن اشقه بر شی دکلدر... دیه‌ده شوندی: وبوبرحق وقهار تسلیك اویوشوقلی ارمسنده اولومه‌ك حوق بکزه‌دیکی ایچون بتون حقایق ایچه‌ایله جدال ایچنده یاشایانلره کوره سعادتك چوق مشابه اولان اویقویه دالدی کیتدی...

لوت، مادامکه حیات وشباب هرکس ایچون ده برسرایدن اشقه بر شی دکلدی...

بویوك اطه، مارت، ۲۲۲۵

محمد رؤف

علی حیدر امیر

الغیجار

«برنجی مکتوب»

(...) دهم؛ وبنی بوحشتم بر ده اکتساب قابیت ایچون کتیردیلر... دوشونه‌مدیلرکه مرباس اولان مادیتم دکل، روحم، معنویتمدر، آزیلان، آزیرکی سرلابان بوزوالللی قلبمی بومرده بهاو چاپرلرك هوای معطری صفا بذیرایده جکمی؟... چیلرك، بای اغیار آلتنده سسز صداسز محول تراب اولان نبی میی چیچکلرك، ودریلنکلرنده هوب نکاهم غالب اولان مائی بیارك مرسیات بوراوری، مفکره‌مده کویا بوکزین ایدیتله تشکیل حیات اولمش بر سیمای مأنوسی سیله بیله جکمی...

اوتونه‌میورم سوکیلی برادجم: وسیمه پرلکده پرورشیاب شباب اولان بو طبع خیالپرستانه‌مله، اولسه‌مده اوتونه‌میه‌جغم، آه، ایسه‌دمکه صحنهٔ محزون مفارقتمزده اوده، ایکی سرنك تحسر دوکسون. اوقدرمی، بلکه بنم ایچون اکسیر حیات اولوردی، افسوس! دوشونمدی، دوشونمکه تنزل ایتمدیکه خسته حسته کلدیکم بوکلزار، مسرتك بکا قارلاکلی سلاریك قطعاتی

بر سینهٔ مزار آچوق احتمالی وار...

سزده کندمدن، کندیمه ماندمسالم... محملسوزلك تأثیراتندن بحث ایلیکم ایچون بنی تعذیر ایتمزسکز، دکلمی قوردمنم؟ سلیرسکزکه شون موجودیتمی احاطه ایدن اورم و تازك تحسساتك، کره زیون و صحرای اولمشم. آوتق معدود کوروکز. هیچ المزنی، الك آجی کوز یاشلرمله برابر دوکمکه احتیاجم وار، محبت و شهه... ایشته حیاتمك ای انقراضی!

بیلمم قاچ دفعه‌در کچدیکمکز بوبولردن، آونك خاطراتکزی بلکه‌ك لطیف مناظرله سویلدیکم بو بولردن سوره مختار آچوق زائدندر، چونکه منزلونلردن مستغنیسکز. بن ایسه، زوالللی بنی، کندمدن بلنقه بر عالم تماشایه مقتدر دکلم که او صنتاو خاطرك سرآوداراتنی تشریح ایدیم.

حواس موجودیم معطل دکلدی کوز، بوردم کندن، مقلوب اولان بروش احتیاطکا.

رسیلی رومان ـ ۵

دی ایجده غیرت‌ه‌رك قوشیورم ، و اطرافده‌کی منظره‌لر ، یشیل تکاهده ، طاهر اولوب سیلیق بی اساس خولیالر کبی سرعتله تعاقب ایدییور . لکن دماغده اونلردن دوزفیاب اولمیجق قدرت یوق . بوتون امللارم اوبتون حواسم اونکله مشغول . بالکز اونی کوریور وبالکز اونی دوشونیورم . بعضاً اعماق امانیتده بازلاق بر شراره تکی یاذلایور ، تأثیر آتشینله جسمم ذره ذره یانیور و ده‌ایجون ؟ دیورم . بی صوره‌ین ، بنی محقر کورن بر حقیقت باشامی بو قادار درین دوشونه‌م ؟ . اونك تخیلاتی کندی آمال سیناکله سوسله‌رك ... صرف سویله‌مکدن بر محبت فوق العاده خلاصه ایدیوم ... »

ظن ایدییورم که آرتق قورتولدم . واملك ترنلاوطنه ، سزه ، عائله‌مه دونه‌بیلیرم . هیهات بو حدت خودپرستانه‌ده او حسیات عشق آلودك عصیاندن عبارت دکلمی ؟

اوت اونو نه‌یه جمع عزیزم ! وایسترسه کز حواسمی یوغان بر آجی کدرلر ماه‌سزی رنجیده ایتمه‌یه ...

ایکنجی مکتوب

۳ حزیران

کوکلاری ، زم کی ، متورم ، رعشه‌لك انقاص حرارتیله متألم اولان بیچارکانك بدایع طبیعته ، بویله استلاسی وار ، محبت حواس معنویه‌یه او درجه نزاکت بخش ایدیورکه بدیع بر سیماده تجلی ایلش شعشعه‌لی بر دکاه مفتون اولدیغمز وقت آرتق روحلمیزی معلول عد ایده‌بیلیرز .

بیلسه‌کز بن کیجه‌یی نه قدر سوردم . او نهایی غیر مرئی قاراکلقلر آراسنده ممتد بر آشنای قدیم بولور . فرسز کوکلر سمع روحه مجهول بر لسانك نشاید ماقوق الحیاتی فیسلدارر . فانتیت روحقدار بله‌اك اول جالب انظارم اولان پارلاق بر نقطه‌یه باقدقه‌او کاپك یغین باشقه‌ر بیلدز داها کوردوم . صوکرا بر داها ... و نکاهم او بوکسك عوالمك تماشاسنده ایلر بلدیکی قادار بو اوزاق بیلدزلر تعدد ایدر .

اووقت ، علویت ومهابتلر اوکنده سجده کنان حیرت اولان فکر ناچیزم چیرپینیر ، غیر مضبوط بر میل طیران ایله ماورای مشهوداته بوکسه‌لك ، اوبوکسك کوروبن مشابهات جهانیه‌مزك هویات مستوره‌سنی آکلامق هوسنه دوشمز .

بنه بوسیانك آلتنده ، بنه بو نجومك سماداتی منوره‌سنه قارشی بر نه‌دایمرور کیجه‌لر امرار ایتمشدك ؟ ! . بالقوه‌نده ... یاخود ... دروبك غمغمات رکودانکیزی سیانك اومتحسس دیدلری هپ بزم آمال متقابله‌مزی تقدیس ایدر کوروبورکن اونکله آزاسرده ، درسلکی لسنده بلیغ بر سکوت ، ایله مخصوص اوشبو مهیبه قارشه‌رق خفیف اسمر لکلرك سیهٔ تجلیلنده اوبویان حسیات صافیانه‌مز بیدار اولور ... شیمدی سرین بر نغمهٔ ترمین صاف تنفس بری ایله بکزن لطیفه بر تهزز چاچ ایله طولدری چهره‌مه دوکر ، و شیمدی بلیغ

ترنمهٔ حزین اسف ، اونك تاره دهاسی براق آجیرق روح محزونمدن بتون موجودیتمه رسیانه انتشکا اورداتیردی ... آرتق قوا روحی مجهولیتك تأثیر عصیانندن قورتولمق ایچون کفه‌سز برشی سویلیم ، ویوغنی مطلق ایچنده مرشیدن بحث ، بالکز بکدیکم بزك وقوف موجودیتیله تختیار ، روحانی برصفای سرمدیتك تکمیل اذواق وشطارتی حس ایلردك ، آه ای لیالی امل تاب !

نیچون بندك بوز چوردی ؟ ، هوسامك اك تازه ، اعماق روحمك اك تهی برزه‌سنده سمیدی بی سوز کوروبوب حاکم هوسم اولدی ؟ بن ، عشق وعلاقه‌لك خصائص کزیده‌سنی هپ اوندن اقتطاف ایلدم ، او ، شانك آمال وسعهٔ معصومانه‌سنی هپ بم نظر نده اوتودی ، شیمدی بو فراغت نیه ؟ . .

افسون ! کیجه‌لرینه مکوک . قراکلقلر نه صفیر افزای سکون . سماریه جاذب رقی انها ... بالکز بن ، بو قصوت بخش ضمیر اولان مهیبلره قارشی بیکس و بیچاره ، بالکز بن زوالی ! ... زوالی بن ...

کاه ، دریانك سطح صاف ورکو دینه داها نفیس بولنمق ، هوای جاودانیسنی داها نفیس ایله‌مك اوزره کوچك سندالره سوار اولیوردم . دکزی قورقه‌دیبوردم . رعشه‌لك طبیعتی بر دی خدد واحد مستقیم شکلنده ، تطبیق سیمیلرك کومولورکن قلبمه عجیب رهیجان کلیور . اوت ، بو دکز ، قهرنده ، قادار امدادو تأثرات مدفونه ، ایشته راکده نجیم ومرین . فقط بو روی جاذبه‌دار سکون آلتنده اعلاماتی قیمتلر شوق جریانلر ایله سالالیور ، جولرومه‌ی حسلر شیشکین وقیمتلی بایور ، انقاض حیاتك کلن منبعلری محو اولیش ، زوتلر هپ بکدیکرینه بیکانه ، هپ کندی بالنده ، وهیسنك نوقدهٔ نشئهٔ روحمز بوخاردلی دکز !

آجیلیور ... هرنوازش مقدسهٔ صدر اثمرین دیدملیان مظلمه‌یه مخصوص بر جریحه تورین آجیرق دانهٔ آجیلیوردی . صوکرا بن ، بدایع کائنات مفتون ، دقیقم کوزلك بکمکدن یورغون ، دومی ، کوکلری قیپورز ، شیمدی برم سیری کمکجك صوزلك منشأ مرضاتی مراق ایتمش بر جستجوی جاندله صورولکلوب آهسته آهسته کیدیاکن ، بن ، رقیقمك خواب مقدسنی ایراوسنده عد ایده‌رك بتون روح تجسکارمله مألوف خیالاته یوکلیورم ...

ایشته بوله ، کائناتك صمت عمیقنه قاریشوب اوندن داها ماهر بر وضع حزین آغوننده ، کیمیلر توقادار آجیلیوردی ، نهایتلر ، ترکهای زرینش انتهایله اوبانوب کوزکلر صاریلیور . شیمدی رحمت ! ... مکوتك تبسمات بم محبوسیتمدن ، کیجه‌نك بو مش راشلندن ، ودائما قورقه‌رق سودیکم بودورغون صولردن قاچیوردی ... ایشته بر کونك حیات مریضانه‌م .

اوچنجی مکتوب

[illegible] بر بوز

[illegible] عدوایدیکز سوکلی کرده‌سم ، آقاب نی ، بنایردی بکا اونوتدیرمان دیسوم ، بیلیم دکل ،

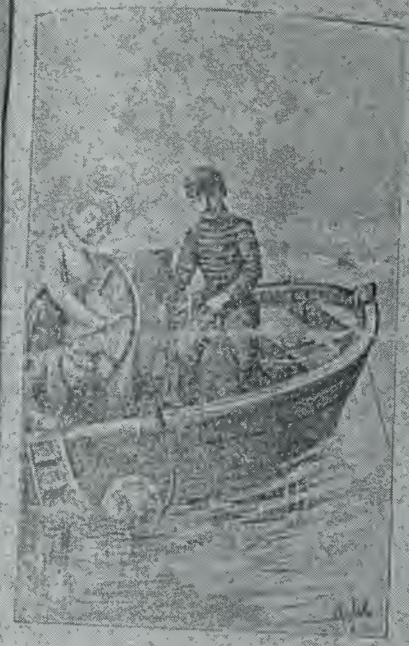

سوق عقدمدر. قلمك حاكمی ان اولسه‌یده
یازه‌جغم مکتوبلرده برازده‌سزلك ایچون حضر
ستون ایلردم . هیهات ! دکلی ؟ حس
ایدیلش اولانلر اصلا اوتو بولاتاز .
سزلاو کرمك ایسه دیکر طرفی اولکی
مکتوبده بیلدیردمدم. بو دوغریدر . صحافت
ماضیه‌می برر برر آچق ایتدردم . فقط حال
حاضرمك عصیان تفکراتی اچنده ماقبل حیاتمه
فرجه‌یاب رجوع اولمه‌ق ، قدر مشکل !!
سزك املی صافکزله اشتراك ایدیورك
ایستیورم که : کوزلرم حال حاضر حیاتمك
الوان آتشاریله رنجیان اولمدن ماضیمك
اولبی بر دلکش شفیق ، مصوم خاطرات
مدفنه‌سیله قرمشدم ؛ شیمدی قاراکلی و
پریشان اولان منیرهٔ سرمدی قرارده کومیلمکم
معزز وجودلری بر قاچ ثانیه احیا ایدیم
و موجودیت معنویه‌می ارتجاع ایدیرك ارمولای
سکرین صاحتده بر از مصفا تنفس ایدیم !
آه ! شیمدیکی تأثراتك اولکی تحسیلاته قارشی
نه‌کیلمز بر سد مانعی وار !
بر اقشام تنزه بحریه‌سنده براز ایرکن باشا
مشدق ، مغتاظ‌زر قادلر آچیلدقی ، سیفنلرك
ارامسندن وقور و آهسته ، اورقار خرامان ایله
کیوردق . هپ کلدیکی یرلره باقدیغندن آرا
سیره اوموزلریی چویرمکه چالیشدیغی اوکنی
کورمك ایستیدم . رفیق سراتك سیرتلرینه
رغماً دومنی بر دالغیچ صدالنه دوغرو قیردم .
سویملی فلکمز دائی صولرده خفیف بر دومن
صوی یاپه‌رق اد بیوك صدالنه تقرب ایتدی .
شیمدی خوش ، فقط غیر مامول برلوحه

(صحیفه ۳۵۸)

سویب بر فنا چیقدی . . . (صحیفه ۳۵۸)
قارشیسنده بولنیوردق : بویالی ، متین صندالك
ساغ طرفنده دکزه ، اوچ آیاق بر مردیون
اوزادیلمش ، ارقه‌طرفه دوشمش ماکنه‌سی براشد
بریشدی . کوزکیلر ، اشارته منتظر ایشلر
ایکی کنج ، اوچلری اعماق بحرده غائب اولمش
ایکی ای محافظه ایدییورلر . مردیونك باشنه
تنفس بوروسی‌ده مختلف آللرله تنظیم اولونه
اورایچقدن دکزه ایتیوردی . بولوجه‌ده
نظر حیرتمی جلب ایدن شی ، ماکنه‌نك دولابه
بر بر طرقدن تدویر ایدلمکده اولمسیدی .
دومنی ، داکلمك سلمه‌ین تارین قوللری بعض
و امین بر سعی مفرطله بلا توقف اوکوجك
جرقی دوندوریپور . بو تاب فرسا ایشك

رفیقم کورك چکمکدن یورغون ، دومنی ، کوزکری (صحیفه : ۳۵۵)
بار تفسیقه قارشی بهیج و شادان ترلهیور ؛
فقط آرامسز ، قیورسز منادیاً چالیشیوردی ؛
فلکمز براز دها یافا شدی .

مردیونك باشنده دکزك جاذب دریتلکلری
ندن آیریلان کریوات هوائیه بری بری متعاقب
بوکسه‌لرك سطح مایه کلنجه داغیلیور ، بو

وجهله او کوچك صفحه‌ده دائمی بر غلیان مشهود اولوبوردی . نفس بوروسی صدالك کناری امتداده‌جه سیر ایدرك دالغه‌جك قدر دریاده‌کی حرکاتی تعقیب ایلکده ایدی . فیز، نه جالبشور ، و بر لحظه‌لق توقفك نه وخیم بر نتیجه حاصل ایده‌جکنه وافت بر طور مالیخولیانه ایله اشاغیده‌کی بیچاره‌یه تازه هوا سوق ایدیوردی ...

بیلیمم نه اولدی ، ایی یواش یواش بیکلدیلر ! نهایت انجی بلاق شیلرله دولو بر آغ کلدی . کوزل قیزك طراوتلی رخساری بنه لیشدی . بیاض ومسیح کوزلرندن آتشین بر نایش اشتیاق دوکولدی . بتون عصبیت احتراز ایله جرئت از داها بطی وامین تدویره باشلادی . دمقس بوروسی ده احتیاط ایله بیکلدی .

ساکن صولرك مردیونه قربت سطحی لمعه‌نشار جاره‌لرله دالغه‌لندی . دمیر مغمره‌مجهز مهیب برقا چیقدی . صوکرا ایری اومیوزلر وحشی الر ، بارم بر وجود مخوف صیودن ظاهر اولوب مردیونه صاریلدی .

شیمدی سریع بر حرکتله ماکنه‌یی باشقه‌سنه تودیع ایدن قیز بو وجود مهابت رسانه آتیلدی . او دمیر باشلی چیقاردی . اوچ ! بو مخوف باشلی وه‌نوسك پرستیده روحی احتوا ایدیوردی : طفلانه‌جه‌دلرینك نکات معنویی ایشیدیلان ملتمع نظرلی کنج ، نازین ، رونانده بر سیما ، بتون محاسن رجلیه اوزون ساچلری ناصیه‌سندن سیلکه‌رك کوزل قیزك چهره مشتاقنه آکیلدی . صوکرا او مطرا باش ، وه‌نوسك صدر تسلیمکارینه استناد ایتدی .

دیکه‌دی ودیکه‌دی ! او قلب ، او سامانه‌به شهه‌سز اك مؤثر نشانه خیران اوقودی :

مسعود بر چیغ ایدیدم : ویرده کندی حیات منکسرمی دوشونیدم . . . نه بختون ؟ بختون ؟ ده‌فوریاده باشلادم . اوت ، بختون ! . . . زم تلافی بختیارانه‌مزه کیم مانع اوله‌جقدی ؟ .

❊ ❊

دردنجی مکتوب

۱ تموز

سیزه نصل تشکر ایدیدم . . . حیات مغموم عشقمك تجربی ، طفولیتمی ، شبابمی بیلدرمك بم ایچون سعادات ماضیه‌مه رجعت دیمکدر . مکتوبلرمی اوقودقجه نه‌قادار ناهموار بر طریق ایشتا که سلوك ایتمش بولندیغمی آکلیه‌جقسکز قناعت بم‌ی ؟ . دیه‌جکسکز که بن بختیارلغمی کندی الرمله ایتیورم . فقط مساعده ایدیکز عزیزم ، رفته‌رفته آچدیغم یوشکسته‌مال صحیفه‌لر سیزه کوسترمه‌جکدرکه سعادت نری بکلیور ؟ جاذبه‌لی نظرلرینه ارزوی دعوت اوقویور ؟ کمال سرور و مخالصتله اوکا یاقلاشیورز . او وقت یزدن قاچیور ، اوراقلره . . . تا اوزاقلره کیدیور و بم مرئی بر نقطه بعیده‌ده یه نری بکلیور ! بو نقطه‌نی عشوه نازانیله نری عشقك ایدیشلرینه رهبرلیدی ! اوراده‌ده براقادی . داها کیم بیلیر نه‌لره سوق ایده‌جك ؟ ! . .

بن سودم ، فقط اعراقی عزت نفسمه یدیرمدم ! بلکه اوده بم موقعمده بولنیور ! فقط ایشته بر لوحه : نه عزت نفس ، نه کبر سودا . . . هپ صافیت عشق ! سراسر پرسودای آشکار !

او داغیج نشانلیلری آرتق اکزیاکه ریبوردم . اونلرك تماشای شماتلری بکا مشوم ونوشتین آوانمی یاد ایتدیریور ، کندیلرینه قارشی کیتدیکه داها مربوط بر علاقه وجدانیه بروزده ایتدیکمی آکلاتیه کوزل قیز بکا دست مودتی اوزاتدی ، واسیرا خرامانی آتیلدی .

رأسلیه پرچ چرقی جویریورکن نظرلرینی ده ادوینسك نشانه حیات وحرکتی اولان انجه بوروینه ، و اونك اك خفی اهتزازاتنه نصب ایدرك نصل سودیکنی ، نه قادار سودیکنی ، نه زمانه قادار سودیجکنی ، همیشه آکلاتدی . سوزلرینك تلسمده آچدیغی درین واجلتاك بارملری کورمه‌رك خفیف ، آتشلی اوصوت رعیشه صحائف رقیق سوداسنی بر بر چویردی . وبنی کندی پرستیده‌روحنه تقدیم ایتدی ...

بر سلسله محاسن مربوطینك اسمارینی بیلمکسزین مؤداسندن مستفید اولیورلردی . ارالرنده اعتبار ، سرزلش خصوصیله تکبر وتعظم یوقدی . نادراً مکالمه ایدرلر . هروقت ساکتانه بری برینك چهره بدیعی تماشا ایله استغراقه دالارلردی .

سودا ، بو صاف کوکلرده بك ارکن محلی ایله‌مشدی . بو کوزل کنج داها بر از بیوك برجوجق ایکن کوچك رفیقجغز اولان وه‌نوسه هر تصادفنده کندیسنده غریب بر محظوظیت حس ایدرمش . قیز ، بو حسیاتی آکلامقده کیکمه‌مش . بك کوچك ، بك معصوم قلبنده بو میل مبهم دلیغالی به برجای قبول و محبت حاضرلامش . بر کون وه‌نوس جانطه‌سی السنده نکتبه کیتمش . رفیقنی آدوینه نوسك کی کیبور ! دیمشلر . باشقه بر کون یه اوك باشدن کچرکن ایری کوز . لریله آدوینه باقیرق کوچك قرده‌شنه خطاباً « کوشکه کیدیورز ، ادیپو ! » دیه ایك محیانك آلام قلبیسنی افشا ایتمك ایستمش .

اوزمان دلیقانلی باشندن سرپوشی چیقارر دقدن صوکرا ، قیز بی‌رحم وسیله نشانلیسنك اضطراباته عادو اعتدی : بو ، اوده لطف بر قید مادرانه بولندیغی کندیسی کوبا اولدن بری طانیور کیبی ! کوچك قرده‌شنك آلندن طوتوب اونی دوشمکدن و جلموزاره باصدقدن اوبه ریحافظه ایدیشی واردی که اوجوجقدن بك بك ایکی بجی بارمق بیوك اولدیغنه اینانه میه‌جم کلیردی . » بوراده ایکیسی ده جنان ، بوسه‌چین اولدلر . وصوکرا آدوینی ، داها سوداوی بر حال ایله : « بعضاً ، دیدی ، آلنده برشی اولدیغی حالده اوکا تصادف ایدردم . یوزومه معطوف کوزلرنده بتون معنای موجود دیی اوقویه‌جق قدر دقت ایدر ، و بهایت کوزلری کوزلرمده ، آیاغنه برطاش ایلیشدرك سندن الده‌کی دوشه‌رك بیك پارچه اولوردی ! »

وه‌نوسك الی ، یله برکل طراوتیله اونك آغزی اورتدی . سرزنشکار نکاهیله نشانلیسی احاطه ایده‌رك جواب ویردی : « نه‌قادار مرحمتسزدك ! بوروکه باقدیغم ایچون زیاده دوشدیکمی کوره‌رك ده‌نی اولدیره‌جك کی شیدله کولردك . »

او لوحه‌یه داها زیاده باقه‌مازدم . بن ، او لوحه‌یه داها زیاده باقه‌مازدم ،

و آرتق اونلرله همزم اولمق حرانته مالك دكلم. فقط خاطراتمده يه دالغيج نشانلرك معلا و لوحهٔ سودا اولهرق ابديا پايدار قاله‌جق. بزده بويله بختلر اولامازميدق؟..

بشنجی مکتوب

۱۱ تموز

اوت... ويلمم حقسزمی‌م؟ بيلمم. يالكز اركككلرمی، حياتك هپ تكرردن عبارت بو مادی تراعنده يالكز، يالكز اركككلرمی حقسز، كوزل بر اندام، ضعيف بر قلب، صوكرا قادينلر، او هپ مستريح و دلرباء عشق آلوه و آلداديجی قادينلر. جديتك نرده‌ده بتون عشقمك نرده‌ده باشلادیغنه واقف اولسيدم بلكه قلبمی صيقارمز هنوز آجيلمق ايشه‌ين او جريحه‌ی اورتمكه، باصديرمه‌يه جالشيردم.. بو اويله روحانی بر توالی حسيات ايله متزادفدی، او قادار غير محسوس بر هويت لطيفه‌سی واردی كه نه اونی سلمك، بلمه‌يه اوزه‌نمك نه‌ده اوراده، اوقطهٔ تحليده توقف ايتمك قابل دكلدی. بر لكده دوغدق، بر لكده يشادق ويلمم نری بر يمزده نه عقلمكز محاسن بولمشدق. هرشيئمز بر حريت كوروه‌رك، سكونمزی، تفكراتمزی، جديتمزی، لطافتمزی دائما بر

يامورددن اول بالفوته ايدك... (صحيفه: ۳٦۲)

تقابل امثلا آهنكله قاريشديروب بوموفقيتدن شرمسار و مخظوظ كورونمكدن ده آری بر ذوق ايدی آله‌رق حياتلرمز اويله قاريشمش، اويله بروجود اولمشدق كه بر آن شخصيت مخصوصه‌مزی دوشونمه‌يه مجبور اوله‌جغمز احتمالی تحقق ايدنجه، بو بر اولوم، آه، حتی هيچ بر اميد نجات، هيچ بر فردای اخروی ايله تنور ايتمه‌ين آجی بر اولوم اولدی. بن اونده، اوينده اوقادار اوزون يشادقدن صوكرا بو رجوع، معنويتمزه بك آغير... هله‌نم ضعيف

روحك تحمل ايدهيه‌جكی درجه‌ده آغير بر ضربهٔ مجازات ايدی.. لكن خالا ايچه‌مشدم!.. و آرامزده هيچ بر مانع يوقدی. يالكز غربت نفس!

او، هر وقت نتيجه‌سی تكرر ايدن حاصو كرالك ريشانی بيچيقان حس غربت، اولا نه‌طاتل يلشلا مشدی. رابطه‌مز هر ساعت يكی قوتلنه‌رك قاندراها بری بروجود ايدركن آرايه‌مزك احاله‌لاكی احتراز، وردد، بويويه بويويه بر شكل مخصوص آلماسيدی، بز دائما هپ اوصافيله هپ او عشق مستوريمزله آشنا، اويله قالسيدق... هپ اويله... مثلا شو مسعود دالغيجلر كبی...

اقشامك مغرب بولوطلری درين سياهسنه قاريشی دائما دونن بو كوچك دائرهٔ حيات؛ دكيك كتديكه كوله‌كلرك سرائر بروز دالغه‌لری آلتنده اووجود ايله متهالك و مسحور، بلا آرام چالينشان بو فيزيقغز آراسنده‌كه قادار حدی بر رابطهٔ غرام اولبوردی. بری دريناره دالبور، هر شيئك او لوكی اومزار بی انتهادن حيات جيقاريور، و او وقت اونكی نشانلينك ادارهٔ حياتی او قادار مستشار حس نهالكه يد اهانه آلبوردی كه آشنا غيدكی، بو دواسز بو سامسز، باخود هواسز بر سما اولان بو

[دوام ايدهجك]

مادرای امواجه آتيلمش زمان كتديستی اك حياتك آرتدريجی هوالرك، روحلرك، ابديتك اعماقه حلول ايتمش عدايه‌سايه‌ديدی.

بعض اقشام، آرتق بك آلينديغم دكزده، كوزل دالغه‌لری ايزله‌يارده، او وقت بتون هجرانلرمه يالكز قالمش اولوردم. سيرتك سماوده، دماغمی يوروجی، حسك ايدنجی بر نهايتسزلك واردی. راكد سولرك هيچ بر طرفنده بر نور، بر امه كوروندمزدی. افق، بتون اطرافنده بر دائرهٔ ظلال مهيب چيزر؛ بن بوخط غير محسوسی كوزلريمه، والاوزاق قاراكلقلره عين زمانده مربوط كوروردم. يالكز بر جهت، اوتق بر يك بعيد قلان ريختيم جهتی سانكه بر نور آب زمين ايله بيقا. نردی! شهرك سای اسمر بلنه‌ياس، خفيف بر نور سرپيلردی... محيطمده بكلمه انرحيات اونور حقيقتدن عبارتدی.

اوت.. اويله‌سكانه، اويله يالكز... اوسمانك

بر لطفه‌ای توقف، وه‌نوسه، برسلیه‌نك رومنی اولدوزمشدی... صحيفه ۳٦۸

آلتنده ، اودکلرك اوستنده اوکسوزلر قادار
یالکز ... و کندیمی فلکمزله رلکده
کبی هیچ برطرفه تمایل اتمه‌ین دورغون صورتك
اهتمام لاقیدینه‌رك ایدرك صندالی، صندالجی‌یی
کیجه‌یی و محیطمی، حتی موجودیت حقیرمی
بیتون‌اوتوندرق اویله بیکلنکار کچیردم که...
بوقلبانه؟ بورابطهٔ معنویه نه؟..

بلکه آلدانیورم ، بلکه بوشدتلی رابطه
جملهٔ عصبیه‌مك البهر اثر ضعفیدر.. خاطرلیکز
دهمی؟ بیلمم نه‌قادار چوجقدق و کوکش
ناتوان آغاجلرك ، لرزشدار کتله‌لری بنه بر
نور سیال ایله اورتهرك آزالرنده کندیسنه بر
لانهٔ استراحت آرایورکن سرکه قول قوله
اویلیدیککز خیابان ایچنده کزمیوردق . بتون
روحلر سالکه برمافه حاضرلانیور، برسکون
مقدسی جانجاطیسمتی طولاشیور رنکسز بی‌حیات
یاپراقلر سیزه‌یه ، تیزه‌یه دوکولیوردی.. وطن
جدا برقاچ قوش غریبان دللرك برندن اوته‌کنه
آیلیور هرضربهٔ جناحلانده اوزون برسناسه
اوزاقلشمکده اولان برشدار سقوط ایتمسه مایمکوی
اوتوشیورلر .. آفتاب ، اوده مرثیهٔ اکوانه
اوزاقدن اشتراك ایتمش آغلیور ، هیچ برشی
بونسیس طبیعته لاقید قالمیور ، هرشی حزین
و بی‌حیات یاپراقلر تیزه‌یه ، تیزه‌یه دوکولیور
دی ... اوغ یك سودیکم بر وجودك فراش
احتضاری یاشنده کیدم؛ آغاجلرك نکاطوغرو
اوزانمش قدید آلرنده حیاتك رابسین بر رعشهٔ
اضمحلالی کورمك ایچین آچیلان کوزلرم .
اوزاقلردن ، تا اعماق جانمدن موجودیتدن روحمه
بر بوسهٔ وداع آتان او ترمین الرك بوندید

بیکانه ، یالکز ، اوتومك تجربه‌سنده‌ی قورتاره
سه‌جقمز او میمی میمی دوشودرك قرار مأیوسی
ایچنده یشاییوردق . ناکهان ، بر شراره ،
نره‌دن کلدیکی اکلاشیلمیان بر آتش فضایی
طوتوشدیوردی. محیطمزك هرذره‌سنده بی‌پایان
دکزلر طغیان ایتدی ، هرکوشه‌دن بر سیلاب
هرطرفدن بر غلغلهٔ آسمان افکن طاشیدی .
اراقی نره ، اوهوای عنبرك اوزاقلرینه قاچمشدق.
نهایتسز ظلمتلرك آراسنده متوالی و منکسر
قیپیلجملر اورانیور و هر دفعه‌سنده مهیب
و لرزه‌رسان طراقه‌لرله قارشیق بکی برطوفان
قیامت بوشانیوردی، بتون بومنفق دهشتلری
کوره‌مه‌مك ایچین صیم صیقی قاپامش او یمز
پرده‌لرك آراسندن ، چوجقلغك وسوسه‌کار
ومتردد اندیشهٔ استفهامیه شمشکری کوروپور،
سیزه‌یور ، فقط بنه یاقمقدن منع نفس
ایده‌میوردق .

یاغدی ، کوراه‌دی . سوکرا کسب خفت
ایتدی و براز صوکراده بو بورولمش طبقات
هوائیه‌ده برشکاف تسایح آچیلدی ، اورادن
قمر و تدریجاً یاشقه بیلدیرلر التماعه بول بوله‌رق
اومهلك یاز یاغمورندن صوکرا ، نهایت مور
و آسوده بریاز کیجه‌سی صحنهٔ تماشامزه عودت
ایتدی. کوکلزده‌نهان راندیشه‌واردی، یکدیکر یزدن
بحر او رحمت فوشجه‌لری آزادق. ماهتابك
انوار بهیجه قارشی اوراده بیقلمش بر لانه
اویك اوستنده بیکس بریاوروجق بلکه اومسعود
آشلرك اصلسه برحیات قالان رنکی، آجی آجی
فریاد ایدییور ، کندی یالکز لغلرینه، کندی
اوکسوزلکلرینه آغلیوردی

بزده آغلدق... اینکه شمدی‌ده آغلیوردم
واویله بیکس کیجه‌لرده، کندیمی التماهیلکك
قراکلی آغوشنه بی‌اختیار آتیورم دیکم زمان
یالکز لغمده بر جهان حزن و غم آچیلیور ؛
هرکسه حیات عشق ایدن یوهمی بزده بن بویله‌می،
بودوشونجه‌لرله‌می آبی اولهجق؟..

آتشچی مکتوب

۲۵ تموز

حسنه‌یم مجراز دیم ..

حالبوکه بتون عشیقلری ، شهرتلری ،
سعادتلری ایله برابر حیاتمز نه‌در؟ حقیر بر
شمله، و سونمی ایچین خفیف رقص؛ حیات
ایچنده، اویك دار صحنه‌ده، قادار آچیلولمی یزکه
اونی بیوتیور کندیسنده علوملر ، شعرلر
تصور ایلیورز؟ برکه محیطمز جهانلرله دولمیه‌جق
قدر واسع اولمق ادعاسنده‌در بونکله برابر او
محدودشی ایچنده رنکین و جدا نهایتسز بدیعه‌لر
مندمج اولمق سرملاحظه‌یه‌شامه‌نك آچیلمقلری
اوتوده‌یلیورز. فقط بالذات اونلرك معمریت
مندفع اولمیور و غرام احتساساتمز ، هیچ
بروقت ازهرامله‌رنایه شهدشیرین ورمیور،
سعد حالمز، قائل ازلك یغمز زمان اسباب مساوه
یمزی برآز جدی دوشونسه‌ك اوسلمرك ،
اومسرتلرك نه‌قدر بی‌اساس اولدقلرینی کوروپور،
و منبای زدرین سعادتمز سرنکون اولیور ،
نهایتمقدن مقصدنه‌در ؟

اونی اوقادار فیلسوفانه دوشونمکه مقتدر
دکل ؛ بونکله برابر کوریوردم مقصده شخصه

کوره‌دکلشیور . مثلا بز ! مثلا شو دالفیجار !
بز محترم اچین کبر نفسنزی فدا ایده‌مه‌مکه
محکوم ! بودرجه علوی اولان عظمتنزی اظهار
ایدرسه‌ك سانکه اوممازت . سراب اوله‌حق
ایشته سودیکمی حس ایدییورم . لکن حس
ایتدیکمی سویله‌میورم . اونلر ، صمیمیتلری
فدا کارلقلری کونده بورکره اثبات ایچین دائما
وسیله‌جو . کچن کون ، بنه بالتصادف ، بلکه
بلااختیار ، اوممود ارقداشلریمه قوشدم .
و بر آز اونلرك فضای صاف مخالصتلرنده
یشادم . ومنوسم ، بونون بکا مشترك
املرینی آچدی ! بونون منافع سوداسی
اوتودی .

محبتلری ، قادار بخیرایه‌باشلامسدی ، طبق
بزمکی کبی . صوکره او بخیرلك ، برکون بك
طاتلی بر انتباه باشقانه ایله عرض هویت ایدیجه
کویا قلبلرنده بر برکان هیجان فوران ایتمشدی .
آرتق کیدیلرینی اوجریان لطیفه رك ایتمکده
هیچ ریأیس کورمه‌مشلردی .

— دوکون ، وقت ؟

دیه صوردم . کنج قیز ، افقارده برچای
سعادت آرایان کوزلرینی بر آزداها سوزدرك :

— کیم بیلیر ! دیدی .. بویله چالیشه‌چالیشه
اوپاره‌سی ریکدیریور . کویك نهار ساحلنده
عرصه‌مز وار ، اورایه شویله بووا
قدر برشی فوردقدن صوکرا ...

و صوکرا سیاهی قیزارمش ،
عجوبیتله بر آز داها کوزللشمش ،
علاوه ایتدی :

— اوپمز ، ایلله توش بوولمی کبی

اوله‌حق یشیل آغاجلرك اورتاسنده ! ودکز ،
آچه‌جغمز بر قاچلجقدن کچه‌رك اوتی . . .

اوخ ، باشقه‌لری غبطه ایده‌بیلیر ! فقط بم
ایچین حسد اوله‌جق بر سعادت .

بر کلنجه ، دکاسی اوقادار یارلاق ... محاکمه‌سی
اوقادار منور ... وجدانی ارقادار صاف ایدی ...
اولورجه‌سه سودیکم لسانمدن ماعدا هر عضوم
طرفندن آیری آیری ، تیترمه تیترمه اتهام
اولنیوردی ، ناصل اولدی‌ده آکلیه‌مادی ؟ !
قابلی ، بو تغافل ، بو تجاهل اونی بلکه
کدیندن دها ایی طاتیان بر قلب ایچین شایان
اعتماد اولسون ؟ ومادامکه بیلمه‌یوردی ، نیچین
اوزرمده‌کی نفوذ معنویسنی تام سیره‌سنده بکا
اخطار ایدر ، اوله‌درین ومعیندار ، بی بر آغوش
بورانطار ایچنده بختیار ایدردی ؟ نیچین ؟
مادامکه آکلمه‌یوردی . . .

اونوته بیلیرمیم ظن ایدییور ؟

براملی ، رامزی ، رحمی‌سی ، بحه‌ممکن
الاسعاف اولق ایچین بالکز ، مافوق ملکتمه
قادار نافذ اونکاه سودا کاری ایله مرافق
بولنمق ، کافی ایدی . بونی بیلمه‌رکمی بی
لرزان لرزان ایفای آمالنه قوشدورویور ؟
رباقیشه ، بالکز اوشن ومتفکر باقیشله هرشیه
منقاد ایدییوردی ؟ اونکاهك روحمده‌کی تأثیر

فکر فی ، بی بیلمه‌رکمی ؟ . . هیهات !

الك محتق بر املی دیده‌لرده اونوتولان ، الك قبالی
برمعمای مبدئده کشف ایدن ، آه بر مله بم
بونون محاکمات برشاغی بنلکمك هرنامیه‌سنده
بر کتاب کشاده مآل کبی هاتفامیلن اوله علوی
بر ذکای جوان ، ناصل اولورده بونجه‌ی
سودایی ، بودلسوز شعله‌لری کوره‌مز ناصل
اولور ، مادامکه اودرجه ذکیدر . . .

اوخ ، قادار سودم ، بر سویلدیکمه قادار
امین اولنم !

عشق ، عشق . . . بن اوحیط محتشمه
قارشی شر مسارم ؟ آنجق بر محبت ، ایدیت
قادار بی آنها ، نهایتسز لك آدار مبجل بر قلب
نوزاد کبی لکه‌سز ، عفیف ! وایشته بو قادار ،
عشق ، کبی ، چونکه عشق بری بقار ،
اولدورور ، مذاب ایدر ، آرالی تأثیری‌ده
عنوانی کبی محو بدر ، بزده اوکا مقاومت بوقدر .
نزم ایچین سودا ، عشقك تاجیز برشا کرد
نوباوه‌سی ! ایشته اوده بزمله اوست ایده‌میور ،
اوده حقارت کور ویور . بونون بدایع مافوقی
الخیالی بزم عزت نفسمزه قارشی رعجز واضطراب
ورجعت ایدییور . نه‌در بارم ؟ بو عجز بو کلکین
داها بیوك عزت نفس نه‌در ؟ و نه ایچین اونی
بالکز بکا قارشی قوللانیور ؟ بن که اونی شبه‌سز
هر کسدن زیاده تقدیر ایدییورم .

شمدی برازده خطایم سزه‌در ، آی بم
انصافسز نامزدم !

ایستر میسکر که بو محبت ، بو آرتق محبت‌ده
بکزه‌مین ابتلای مقدس ، بو جنت واحده ،
املفز ! ، باداش باداش ، باخود ناکهان بیتوده‌سن !

وآرتق سزی سومیه‌یم ؟ . .

ایستر میسکر حضور کرده ، معالیاکاری
بحق تقدیر ایتمش ، تقدیر ومحسبی کندیسه
عالی برمتوبیت بهانه‌لنش ، نظر بوبی تشریح
ایتمه‌کز هب دریتکلره ، علویتلره ، شاقه
بر نور حیاتهای جنت وجود ایله سینه‌دار ،
اوبلکه بر خفرهٔ شکین نظر اولده‌ده قارشی
برخیال سجده‌کنان وار ! قاراکلنلره ، غیر
مصی کهکشانلرده روقدار برخیال جاکرین ،
برخفیر . . . برکوله . . . اوبله برشی که مادی
دکل ، وکوکلکرده برجای قبول ایتمه‌مز ،
ایستیه‌مز . . . بلکه برنلی ! بلکه برمعنا !
فقط هب حقیقت .. بر قاشتار ، لکن ناچیز ،
سزه قارشی ناچیز برحقیقت !

غیابکزده ، سزی کندیسنده بشانان !
سز موجود دکلکن ، حتی سز اولسه‌کز ،
بوزوری تنهیل بیداری حقیقته اولاسه‌کز
بیله ، سزی کندی حیاتیله بلکن کندیسی ایچین
احیا ایدن . . ایشته سزی اوقادار تقدیسه
شتابان بر روح ، اوت ، ایستر میسکر ، آرتق
سزدن فارغ اولسون ! . .

آه ، این دیه‌بیلکز ! بو سزك ایچین
هیچ ، اوقادار ناچیز . . لکن بم ایچین
هرشیی ، اوقدر قیمتدار . . . اوحیات سزه
برشی علاوه ایتمز ، لکن بی اکمال ایدن اودر .
ایستر میسکر که اوله‌ورده‌ده اواولسون ؟ محبت ،
غدای روحدر ! غدای روحی اوندن
اونك ثانی تجدید حیات اولالیدر . . . محبت
حیات کاشاندر : معنویلر ، حیلاده اولالر ! اونك
وسعی فضیلته تجدید ایدیلیشدر . . . دولایسیله

سز ، بالذات کندیکز قورشون کی اتلاف ایچین دکل ، تقدیرکی بدبخت ایتمك ایچین دکل ، اجل کبی اوکسورز ، فاقق ایچین دکل ، متعب کبی فرقت دوشورمك ایچین دکل ، دکل دکل . . . سز آیحق ، الماس کبی قیمت بخش اولمق ، پیشمیر کبی بختیار ایتمك ، امل کبی ازلیت ویرمك ، جمله کبی وصلت باش اولمق ایچین خلق اولندوکز ، نهایت ایسترمیسکز که ، ملك برعفریت اولیسون ؟ . .

اوچ ، خاير دیمیکز ! سزه ، اقتشان اودر : بشاشق ، بختیارایتمك ، وذاتاً بالتجربه امینسکز : بو سودای غریب نه بم ایچین زائدور ، نه سزك ایچین نقصان اسره ، آچیلماز بر کتاب ، یکا توکنمز بر موضوع ، سزه ، معلم رماضی ؛ یکا منور ، استقبال ! سزه ، فائده سز بر دوشونجه ؛ بلکه اوفاداره مهم دکل ! یکا ، شهر وسال ، کنجینه ، حی اولندنده کراهیت !

بدنجی مکتوب

(اغستوس . . .)

دوقتور دون ، بر معتادی اوزون اوزون معاینه ایتدکدن صوکرا ، « یك تحف دیدی هر کس بوراده فنا کلیر ایی کیدر ؛ سز ایسه . . . قاتاً آجی آجی کولدم . اوت ، بن ایسه . . . لکن بم ایچی اولمق احتمالی لسل اولورکه ذاتاً کندمده هیچ بر فائق تصور ایدمیورم اوراده ، اسکی برمده والسه بدم . کیم بیلیر بنکه دوردلیر ، مضاً کسب عافیت الاردم . لکن بوراده بوهپ وحمدن آیری لکن دقیقلر مده . . . داها زیاده دورامیه سنم ، صنوك ضربه ، قادار تحمل وارسه بیسی خراب ایتدی . دنیادر امکان سعادتك عدمنه ، آدلق قطعیاً قائم اولدم . او دالغیجار ، او بختیار برجفت قوش ، وقیلیه وار بیر ایمش اولدوغمز فورملنه کیجه سنك نتیجه شاقی کبی ، بیلسه کز ناصل پریشان اولدیلر ! او سعادت بوواسی ، او سماوی آمالر ناصل سرنکون اولدی . . . .

اولمری ایلك طابیدیغم یرده ، ایور باطمش ، صوك دفعه کندیلرینه ملاقی اولدوغم وقت ، مغروق سفینه نك انقاض منتوریی کزیبورلر ، نحری ایدیبورلردی ، نه قادار ایدی بر صیمیته بوبالی صندالرینه یاتاشدم . وه بوس ، بنه اوسکون اقدامی ایچنده رفیق عزیزی جانلاندیبوردی . ایب بنه اشجه اشجه سر ایدیبور ، غیر قابل تعداد هوا قادارجقلری راکدصولرك کورو کزمنجه لرندن سعان ایده رك سطح ماده انفلاق ایلیور و او دائره غلیان جانجا کزیوردی . وه بوس !

— بیلسه کز ، دیوردی ، نه لر چقاردق ، بو فوجه کنك نه قیمتلی خزینه لرینی کشف ایتدك . . . سوکرا ناشده کیلره خطاب ایدیبوردی :

— دقت ! اسکله یه کچیور . . . !

سوکلنسه ، سوکیلی آدونیسه بوله یك مادرانه تقیدلری واردی .

— نمو نیسك ، دیدم ، حیاتکز آراسنده او قادار درین بر آرچیوردوم وار ! سن دائما صویك اوستنده ، او هر وقت دکز دیپلرنده !

— فقط ، دیدی ، بن دائما بر بزمك قاپنده !

اوچ دائما یاورو حقلر ، دائما بختیار اولك بو بیرك حق صرنکیردر .

— قاچ کره کنج ، او مهابتلی باشی سودن

چیقاردی ، بر شیلر کتیردی ، بنه دالدی تکرار او قدر نابابه ایتدکن :

— بو سفر ، دیمشدی ، فتح قارشی کرده حکم ، کورنه کز ، نه طبیعی قیرستان و اپندی . او یك طبیعی ولدانی قیرستانی کرمك ایچین قارا کلقاره ، اولوطره ایندی . قیرجیز ، بم داها زیاده کندیمی ، کندی احتمال اقبالمی دوشونیرادرانه نظر ، وقارشیسنده اسکی فعالیت مقدماته سالم جاپیسنه باشلادی .

اوچ ، کندی احتمال اقبالم ! خاير کندی انقراض آمالم ! سمانك ، دکرك و قارشیسنده کی لوح صافیتك نهایتسز لکنه قارشی بنه هر شیدن تجرد ایله مشدم . اونسز بن ، سفیل ، بی حیاته بر آز ایصیندیران . . بکا هیئت اجتماعیه بی بر آز سودیرن کندیسیدی . اوتیه بوزمزمات بشریه نه قادار بیکانه ایدم ! کندیمی نه قادار اوکسوز ، غیر ارادی آیلیوردم اولدوغم بو جهان غریب ایچریسنده نه قادار بیکس بولوردم . و او ، الك زیاده بم بو میل انزوایی سویبور کوروندی . . .

هیچ بر شیئك نه قیمتی بوقدی ؛ بر بن واردم ، خیالم ایچنده یشاردم . جمیعت مدنیه بم ایچین ، بر منظره مافوق الوصول ایدی . اوکا قارشی هیچ بر امل موانستده کسله بردم بن بر عالم تجرده ایدم ، بنك که بختیار ایدم لکن خاير ، بختیار کلنیر . او ، بکا ثبات ایتمش ایدی که انسانلر دنیایه یشامق و اولمك ایچین کله مشلردر . وبن ده فکریی تحیل ایتمش اونکله مزیج اولمشدم . اخلاقم متعالی ، خیالاتم ملکانه ایدی ، چونکه بی ، دمدم ، کربوشه بشیرشدن باشقه بر مرکز فیض روحانیه حیفا

زیبوردی ، دنیامنس ، انسانلر کامل ، حادثات کوبه دوق افشان ایدی . تامیل ، تشادیقمی حس ایتمیورك ، جواب ویرمیه استغراق ایتمشدم پر سرور ایدم ، همه او ، یاکلیز ایکن ، همه او ، دیمدم ایکن ، همه او ، روحك الك بیلمه دیکم بر غطه غلکندم ایکن !

اولوم ، زرین حیات سیلنتدی ، او محلش بری سرور داغیلدی ، او بهشت محلی خاکستر اولدی . او ، اولدی ! بن واوم ! حیات عمومیه ، اولدی . . . شیمدی ، بر شی یتیور ؛ سقالت ! بیلمیوردیدی ، اونسز بن بر سفیل !

— نه دالغنلق !

کوزلرنی ، موقع واضحه ایتمك اوزره ایدی ، وه بوسمه جواب ویرمك ایچین کوزلرمه اقتدرون استمداد ایلدم ، غریبی شامت ، و بکا بر سر رشته آنی ویرمه مك متنق ، شویله صودن بر شی اولمق اوزره .

— دوشونیورم که ، دیدم ، هم ده ، نتایلم واردی . . .

کوزلی دکز ، بریسنك چهره سنده غروبك سحاب آتشینه مقابل ، بحر سحاب اوجدی ،

— یا ! دیدی ، شیمدی نه اولدی ؟

اوت ، شیمدی نه اولمشدی ؟ غیر اختیاری ، دیفکز ، دیدم .

حقارتمی ، نفس اولدیغم کریب ، حیوانك اولوم ، نکونه قارشی کتیرلیوردی ، (یاکز !) حقارتنه معتوماته اقیاد ایدن او یاکز نظرك اوکنده ، بو بابلر کمیت ، اوموزلری ، اوحشیم سر احترامله ، ناکهانی رقاص اوزرینه ، غیر ارادی بر جاذبه حسن و عشقه طوتولمش مکانیز کوکلر کبی ، طاتلی